

Kina og Rusland forpligter sig til at spille rollen som ballast for verdensfred

5. juli, 2017 – Denne overskrift på en nyhedshistorie i *Xinhua* om gårsdagens historiske topmøde mellem Kinas og Ruslands præsidenter, Xi Jinping og Vladimir Putin, opsummerer den tillid, der var central i drøftelserne. Under deres fælles pressekonference, der konkluderede topmødet, rapporterede Xi, at

»præsident Putin og jeg er helt enige i, at den aktuelle verden er foruroligende, med lokale konflikter og krige, der uophørligt opstår. Som før, så er spørgsmål såsom Koreahalvøen og Syrien fortsat komplicerede.

Vi er fast besluttet på at styrke koordinering og samarbejde med Rusland om internationale anliggender sammen med det internationale samfund, optrappe bestræbelserne for at optimere det globale system for regeringsførelse for at opretholde strategisk balance og stabilitet i hele verden for i fællesskab at overvinde globale trusler og udfordringer, såsom terrorisme, og at arbejde sammen for at opmuntre processen med at løse konflikter i brændpunkter ad politisk vej, for at skabe en ny type af mellemstatslige relationer, baseret på samarbejde og gensidig fordel.«

Præsident Putin understregede ligeledes deres aftale om

»at styrke samarbejde under diverse former for multilaterale regi, i særdeleshed i FN, Shanghai Samarbejdsorganisationen og G20«,

og han nævnte ligesom Xi deres rolle i BRIKS.

»For at opsummere det«, sagde Putin, »så har Rusland og Kina

virkelig meget lignede eller identiske meninger om alle større, internationale spørgsmål. Vi har til hensigt fortsat at udvikle den fælles koordinering af vores udenrigspolitik.»

Disse aftaler om udenrigspolitik blev uddybet i en »Fælles erklæring om den aktuelle status i globale anliggender og vigtige, internationale spørgsmål«, som blev underskrevet af de to præsidenter, ud over to bilaterale hoveddokumenter, »Fælleserklæringen mellem Folkerepublikken Kina og den Russiske Føderation om en yderligere udvidelse af omfattende partnerskab og strategisk samarbejde«, og deres vedtagelse af »Handleplan for at gennemføre bestemmelserne for traktaten om godt naboskab, venskab og samarbejde, for 2017 – 2020.«

Den fulde ordlyd af den Fælles erklæring om globale anliggender er endnu ikke blevet udgivet på engelsk, men nyhedsrapporteringer har henvist til deres erklæringer med hensyn til brændpunkterne Nordkorea og Syrien.

Ifølge *BRICS Post*, fordømte, mht. Syrien, de to lande regimeskifte via ulovlig, ekstern intervention og sagde, at

»Kina og Rusland også kræver en uafhængig efterforskning af spørgsmålet om syriske, kemiske våben«.

**Xi-Putin topmøde udvikler
spændende perspektiver
for kinesisk-russisk**

økonomisk samarbejde

5. juli, 2017 – Gid andre møder mellem internationale ledere var lige så lovende for deres nationers befolkninger, som det netop afsluttede topmøde mellem Xi Jinping og Putin!

De 40 bilaterale aftaler, der blev underskrevet, drejede sig om alt fra landbrug til samarbejde inden for Bælte & Vejs globale udviklingsinitiativ, med et par private kontrakter, der også blev underskrevet på sidelinjerne af topmødet. For at støtte disse økonomiske udviklingsinitiativer, gav præsidenterne deres støtte til aftalen mellem den Russiske Direkte Investeringsfond og Kinas Udviklingsbank, for at skabe en fælles investeringsfond på næsten \$10 mia. (65 mia. yuan). Præsident Putin rapporterede, at de også havde aftalt »at fortsætte med konsultationer om den udvidede anvendelse af vore nationale valutaer i gensidige transaktioner og i investering«, og at de havde »sat sig den opgave mere aktivt at udvikle kreditsfæren og den finansielle sfære, samt samarbejdet i dette felt«.

Højteknologi og videnskabeligt samarbejde stod højt på deres dagsorden. Under deres pressekonference bagefter, nævnte Putin den succesfulde konstruktion af den første enhed af Tianwan-kernekræftværket (den største i drift i Kina, bygget med russisk teknologi) og sagde, at endnu to enheder ville komme i drift i 2018. De to præsidenter instruerede ligeledes det russiske atomenergiagentur Rosatom »om at underskrive en pakke af dokumenter om fire projekter for kernekræftværker i Kina før udgangen af 2017«, rapporterer Sputnik.

»I dag har vi særligt fokuseret på højteknologiske industrier – primært fælles rumforskning. Vi arbejder på det næste rumprogram for 2018-2022«, rapporterede Putin ligeledes.

Idet han nævnte Moskva-Kazan-højhastighedsjernbaneprojektet som blandt de fælles hovedprojekter, sagde Putin ligeledes, at

de to havde drøftet »lokaliteten for rullende materielfremstilling i Rusland«.

Han rejste også spørgsmål om voksende videnskabelige og uddannelsesmæssige bånd mellem Rusland og Kina, og der er 17.000 russiske studenter i Kina, som præsidenten ser vokse til 100.000 studenterudvekslinger frem til 2020. For eksempel vil det første russisk-kinesiske universitet begynde at optage sine første studerende i september måned.

Under deres fælles pressebriefing understregede Putin atter engang, at deres fælles, økonomiske projekter udgør en del af deres bestræbelser for at »forbinde aktiviteterne i den Eurasiske Økonomiske Union med det kinesiske initiativ for det Økonomiske Silkevejsbælte«, som de diskuterede »i dybden ... i overensstemmelse med vores idé om at danne et bredt, eurasiske partnerskab«.

Putin forklarede:

»Vi ser et stort potentiale i den fælles anvendelse af den Nordlige Søfartsrute og den Transsibiriske Jernbane og Baikal-Amur-jernbanen. Dette er i vid udstrækning i overensstemmelse med vore kinesiske partners initiativer, der blev drøftet under det nylige Bælte & Vej Internationale Forum i Kina. Den kinesiske leders initiativ fortjener omhyggelig opmærksomhed og vil blive støttet af Rusland på enhver måde.

Jeg er overbevist om, at disse storstilede projekter vil resultere i intensiv handel, moderne produktion og jobs og den hastige udvikling af russiske og kinesiske områder.«

Vi venter spændt – Vær forberedt på store ting forude

Leder fra LaRouche PAC, 5. juli, 2017 – Der er en fornemmelse af, at verden 'venter i spænding' lige nu, i forventning om de begivenheder, der vil finde sted under Gruppen af 20's møde i Hamborg, Tyskland, den 7.-8. juli. Det er bestemt ikke, fordi der er grund til at antage, at et mirakel vil falde ned fra himlen og redde dagen. Sandsynligheden taler for en formel overtapetsering af rådne splinter og politikker. Men personer og kræfter er i gang for at fremtvinge en forandring til det gode.

Der er ingen tid at spille; farerne er store. Som den russiske præsident Vladimir Putin for nylig sagde under Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, »vi må ikke – har ikke ret til at – spille vores tid og indsats på skænderier, fejder og geopolitiske lege«. Dette blev citeret sidste fredag af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov ved et arrangement i Moskva (Primakov-forum), hvor han sagde: »Det, vi har brug for, er vise og afbalancerede fremgangsmåder ...«

Netop nu haster dette med hensyn til situation med Nordkorea, hvor FN's Sikkerhedsråd skal mødes i dag under Kinas formandskab. Den kinesiske præsident Xi Jinping og Putin påbød i går deres udenrigsministre at udstede en politisk erklæring om, hvad man skulle gøre med henblik på en god løsning.

Præsident Xi gør sin del i nedtællingen til Gruppen af 20. I Tyskland udgav han den 4. juli en artikel, der kom i mainstreammedierne, med titlen, »At gøre verden til et bedre sted«. Dette skete forud for hans møde med kansler Angela Merkel og andre tyske ledere. Xi erklærede, at »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der for nylig fandt sted

i Beijing, har til formål at fremskynde samspillet mellem udviklingsstrategier og forbundethed« nationerne imellem, og at »det kimer med temaet for dette års Hamborg-topmøde, 'At forme den indbyrdes forbundne verden'. Bælte & Vej Initiativet og G20-samarbejde kunne komplementere og forstærke hinanden ...« Xi sagde, at Kina håber at arbejde sammen med alle parter ved Hamborg-topmødet, for global vækst.

I *Xinhua*s kinesisk-sprogede dækning af den efterfølgende debat i Tyskland over Xis bemærkninger, citeredes Helga Zepp-LaRouche, der blev beskrevet som »formand og stifter af Tysklands kendte tænketank, Schiller Instituttet«. Hun støttede kraftigt Xis bestræbelser for at bygge et »fællesskab for en fælles skæbne«, og hun understregede også betydningen af Bælte & Vej Internationale Samarbejdstopmøde. Desuden sagde Helga Zepp-LaRouche: »Udviklingen af Afrika er et af de vigtige spørgsmål ved G20-topmødet. Kina har i realiteten løst flygtningeproblemet ved kilden, gennem investeringer og byggeri af jernbaner, dæmninger, kraftværker, industriparker og uddannelse af den afrikanske arbejdsstyrke. Hvis Europa vil løse flygtningekrisen på en human måde, bør det blive involveret i 'at bygge hele vejen'«. (Groft oversat fra *Xinhua*-nyhedstelegrammet, der også optræder i Sina, på CGTN og på det kinesiske Forsvarsministeriums site.)

Manglen på handling i ånden fra Bælte & Vej dukker på dramatisk vis op i mange situationer. Se på New York City. Mandag, den 10. juli, starter »Smertens-sommeren«, hvor linjer vil blive taget ud ved Penn Station for at udføre reparationer, der er gået over tiden, men der er ingen overordnet plan for hele området, og heller ingen nødforholdsregler for befolkningen. Samme tid, næste uge, kunne være fuld af kaos, hysteri og lidelse.

Og alligevel har Transportministeriet netop trukket sin repræsentant ud af bestyrelsen for »Gateway-projektet«, et fortjenstfuldt program om byggeri af nye overgange over Hudsonfloden mellem New Jersey og Manhattan. Det foreslåede

statsbudget for 2018 har ligeledes ikke afsat nogen midler til arbejder på Portal Bridge, den eneste overgang over Hackensack-floden, der tager hele den nord-sydgående jernbane fra New Jersey og ind i Manhattan.

Lad os på den internationale scene se på fødevarer-situationen. Den 3. juli udgav FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO) en erklæring om, at den globale hungersnød vokser. Behovet for nødhjælp i Yemen, Nigeria og Sydsudan, samt andre steder, er de alvorligste, siden Anden Verdenskrig.

Den 7. juli, hvor G20 åbner, vil der samtidig være en international konference, med Schiller Institutet som medsponsor, i New York City, om »Mad for Fred: Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«, hvor deltagere, inklusive diplomater, landbrugseksperter og repræsentanter for USA's landbrug, vil konferere om løsning af nødsituationer og om at gå frem mod en verden med rigelig mad, og en »fælles udviklings-skæbne«. En erklæring fra en landbrugsorganisations konference lyder: »Vi har ingen idé om de vidunderlige fremskridt, der venter forude, hvis vi kommer ind på sporet med bevidste udviklingspolitikker og kommer væk fra sporet med løgnene om, at vi skal 'have tillid til markeds kræfterne ...'«

Midlerne herfor er for hånden: [LaRouches »Fire Love«](#).

Foto: (photo: Die Bundesregierung/Tybussek)

Rusland og Kina foreslår et nyt fællesinitiativ for

Nordkorea

5. juli, 2017 – Under deres møde i Moskva i går, foreslog den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping i fællesskab et initiativ for at reducere spændingerne på Koreahalvøen. »Vi har aftalt at promovere vores fælles initiativ, baseret på en russisk, skridt-for-skridt plan for en afgørelse af Korea og kinesiske ideer om samtidigt at fryse nordkoreanske atom- og missilaktiviteter, og amerikanske og sydkoreanske, fælles militære øvelser«, sagde Putin under slutpressekonferencen, som de to ledere holdt.

Kort derefter udlagde det Russiske Udenrigsministerium en generøs fælleserklæring, der var udstedt af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov og den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, umiddelbart efter Nordkoreas seneste missilprøveaffyring den 4. juli. Erklæringen sagde, at »Rusland og Kina vil nøje koordinere deres bestræbelser for at promovere en omfattende løsning på problemerne på Koreahalvøen, inklusive atomspørgsmålet, med det formål at opnå en varig fred og stabilitet i Nordøstasien.« Erklæringen kombinerer Kinas forslag om tosidig suspendering, hvor Nordkorea indvilger i et moratorium for yderligere missiltests samtidig med, at USA og Sydkorea suspenderer storstilede militære øvelser og planlægger en gradvis deeskalering af spændingerne på halvøen. De modstridende parter vil, ifølge erklæringen, »indlede forhandlinger og fremføre fælles principper for deres relationer, inklusive ikkeanvendelse af magt, afståelse fra aggression, fredelig sameksistens og faste forsæt om at gøre alt, de kan, for at gøre Koreahalvøen atomvåbenfri med udsigt til at fremme en omfattende løsning af alle problemer, inklusive atomspørgsmålet«.

Ruslands ambassadør til FN, Vladimir Safronkov, rapporterede om den fælles, russisk-kinesiske erklæring til FN's Sikkerhedsråd, der trådte sammen til et hastemøde i dag.

Forslaget om den tosidige suspendering og den gradvise etablering af en mekanisme for skabelse af fred og sikkerhed, kunne føre til normalisering af relationerne mellem alle stater, sagde Safronkov.

USA, Japan og Sydkorea foreslog på den anden side et nyt parti stærke, internationale og individuelle sanktioner, som f.eks. mod eksport af arbejdskraft og oliehandel, rapporterede *Korea Herald* her til morgen. »Ethvert land, der er vært for nordkoreanske gæstearbejdere, giver nogen økonomiske eller militære fordele eller ikke fuldt ud implementerer FN's Sikkerhedsråds resolutioner, hjælper og tilskynder et farligt regime«, sagde den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson i en erklæring. »Vi har til hensigt at bringe Nordkoreas provokerende handling for FN's Sikkerhedsråd og vedtage stærkere forholdsregler for at stille D.F.K. (Nordkorea) til regnskab.«

USA's ambassadør til FN, Nikki Haley, meddelte i dag under det hasteindkaldte møde i FN's Sikkerhedsråd, at USA snarest ville introducere en ny resolution for yderligere at stramme sanktionerne mod Nordkorea. Alt imens hun ikke ville oplyse nogen detaljer, så antydede Haley, at Nordkoreas adgang til hård valuta så vel som oliestrømmen, øgede restriktioner for fly- og skibstrafik, og at stille lederskabet af Nordkorea til regnskab, er yderligere forholdsregler, der kunne blive truffet. Haley indikerede ligeledes, at USA kunne anvende militærmagt, hvis andre forholdsregler ikke tvinger Nordkorea til at bøje sig.

Foto: Rusland og Kina har fremsat et fælles forslag til en løsning på konflikten over Nordkorea, efter landet opsendte endnu et missil den 4. juli. Her, Xi Jinping (venstre) og Vladimir Putin, under førstnævntes 2-dages besøg i Moskva den 3.-4. juli.

Præsidenterne Xi og Putin mødes på tærsklen til topmødet i Gruppen af 20

Leder fra LaRouche PAC, 4. juli, 2017 – Helga Zepp-LaRouche har sagt, at topmødet i Moskva den 4. juli mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin, faktisk ville være den første begivenhed i det forestående topmøde den 7.-8. juli i Gruppen af 20. Topmødet i Moskva i dag indledte G20-møderne på et meget højt niveau. Hvis det skulle lykkes for G20-topmødet og dets mange sidemøder at opretholde samme høje niveau, som ved præsidenterne Xis og Putins møde i dag, ville lederne af G20 bogstavelig talt have sikret en blomstrende og fredelig fremtid for menneskeheden.

Putin, Xi og deres delegationer indgik utallige aftaler – så mange, faktisk, at de fleste af dem endnu ikke synes at være blevet registreret på engelsk. Men i centrum for alle disse aftaler, var koordineringen af den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) med Bælte & Vej initiativet, lanceret af Kina. Med reference til Bælte & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj (hvor Helga Zepp-LaRouche var gæst), sagde præsident Putin: »Den kinesiske leders initiativ fortjener den mest omhyggelige opmærksomhed og vil blive støttet af Rusland på enhver måde.«

Præsident Xi bemærkede, at dette var hans sjette besøg til Rusland som præsident, og hans tredje møde med præsident Putin i år.

I en pause mellem de to delegationers møder, tildelte præsident Putin præsident Xi Apostlen Sankt Andreas Ordenen, Ruslands højeste ordensdekoration, som blev indviet af Peter

den Store i 1698. Putin sagde, at han gjorde dette som en anerkendelse af Xi Jinpings særlige tjenester i udviklingen af partnerskab, strategisk samarbejde og også venskab mellem de to stater.

Denne udnævnelssceremoni var et dybt personligt øjeblik, der også på det juridiske område åbenbarede det, der er mest universelt mellem de to ledere. Præsident Xi sagde, at den aktuelle periode »sandsynligvis er den bedste periode i Kinas og Ruslands omfattende partnerskabs og strategiske samarbejdes historie«. På forskellige måder bemærkede han, at de to forfølger dette partnerskab i ikke alene deres egne nationers, men i alle nationers interesse.

Dernæst kom den udtalelse, som mange har fundet så bemærkelsesværdig – som har fået mange til at flippe ud. Nemlig udtalelsen om, at de fuldstændigt har ladet geopolitik bag dem, som Helga Zepp-LaRouche har krævet i årtier. Da han fik Sankt Andreas Ordenen, sagde præsident Xi Jinping: »Hr. Putin og jeg er helt enige om, at kinesisk-russiske relationer fortsat må være fri for enhver udefrakommende indflydelse, uanset forandringer på den internationale scene.«

Vær forvisset om, at Lyndon LaRouche, og også Gottfried Leibniz, smiler i dag.

**Nordkorea lancerer endnu et
missil;
Rusland og Kina kræver en**

omfattende løsning

4. juli, 2017 – Nordkorea har lanceret endnu et missil i dag, og iflg. det Japanske Forsvarsministerium faldt det ned i den japanske eksklusive økonomiske zone. I en erklæring sagde Ministeriet: »Detaljerne er ved at blive analyseret; det ballistiske missil nåede imidlertid tilsyneladende op over en højde på 2.500 km og fløj omkring 900 km i 40 minutter, før det landede i det Japanske Hav i vort lands eksklusive økonomiske zone.«

Præsident Donald Trump tweetede som respons til lanceringen: »Nordkorea har netop lanceret endnu et missil. Har denne fyr [Nordkoreas leder Kim Jong-un] intet bedre at bruge sit liv til? Svært at tro på, at Sydkorea og Japan vil finde sig i det her ret meget længere. Måske vil Kina lægge stort pres på Nordkorea og stoppe dette nonsens én gang for alle!«

Spørgsmålet om Korea blev adresseret af både den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping under deres topmøde i Moskva, hvor de to ledere aftalte at fortsætte deres eget initiativ for en fredelig afgørelse af atomvåbenspørgsmålet i Nordkorea. Putin sagde: »Blandt vore fælles udenrigspolitiske prioriteringer er en omfattende løsning af problemerne på den Koreanske Halvø med en interesse i at sikre varig fred og stabilitet i Nordøstasien. Vi har aftalt at promovere vort fælles initiativ, baseret på den russiske gradvise plan for en afgørelse i Korea og kinesiske ideer om samtidigt at fryse Nordkoreas atomvåbenaktiviteter og USA's og Nordkoreas storstilede militære øvelser.«

Putins erklæring blev efterfulgt af den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkovs opfordring til en forsigtig respons.

»Vi er alarmeret og bekymret, og vi følger udviklingerne i Nordøstasien med temmelig stor ængstelse«, sagde han. »Det

vigtigste nu er ikke at gå for vidt med en respons. De, der har en ansvarlig fremgangsmåde over for opgaven med at sikre fred, bør forstå, at, at bruge denne hændelse som påskud for at udløse en ny spiral af modforholdsregler, der uundgåeligt vil føre til gengældesskridt, er et prøvet og afprøvet spor, der ikke føre nogen vegne hen.« Han fortsatte, »det eneste alternativ er stabilisering i form af handlinger«.

Idet han gjorde opmærksom på det faktum, at Nordkoreas missilprøveaffyringer ikke overholder FN's Sikkerhedsråds resolutioner, sagde han: »Rusland stemte for disse resolutioner og kan ikke stå passivt på sidelinjerne af disse udviklinger. Status quo må genvindes, og så bør deeskaleringsprocessen begynde, en skridt-for-skridt bevægelse hen imod det øjeblik, hvor en dialog kan lanceres. Det er bundlinjen af Ruslands forslag.«

»Nordkoreas missilaffyringer er endnu en påmindelse om, at der ikke findes andre muligheder«, konkluderede han.

Bælte & Vej Fyrværkeri

Leder fra LaRouche PAC, 3. juli, 2017 – Koncerten i Carnegie Hall, New York, i slutningen af sidste uge og det efterfølgende symposium for at hædre Sylvia Olden Lees arbejde, samt den forestående konference, »Mad for Fred«, i slutningen af denne uge, udgør de to »bogstøtter«, der leverer det idémæssige lederskab og den programmatiskke direktion for det, der er i færd med at blive én af de mest dramatiske uger for internationalt diplomati i nyere historie.

For det første er der topmødet den 4. juli i Moskva mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping, med forventede resultater, der har fået begge

sider til at karakterisere mødet som »årets begivenhed«. De planlægger at konsolidere koordineringen af Kinas Bælte & Vej Initiativ med den russiskledede Eurasisk Økonomisk Union; de vil åbne nye områder for videnskabeligt samarbejde, inklusive det Arktiske Område; og de har til hensigt at arbejde tæt sammen for at bekæmpe terrorisme, narkotikahandelen og andre trusler mod global sikkerhed.

Som Helga Zepp-LaRouche bemærkede i dag, så tager Xi-Putin-topmødet form af det afgørende spørgsmål i denne strategiske kombination af begivenheder. Derimod truer G20-mødet den 7. – 8. juli i Hamborg med at blive mere et gadekarneval end et seriøst topmøde: USA's finansminister Steven Mnuchin og Tysklands finansminister Wolfgang Schäuble har gjort fælles sag i et forsøg på at bandlyse enhver diskussion af en seriøs finansreform, såsom Glass-Steagall og LaRouches Fire Love, som alene ville kunne give G20-topmødet mening og gøre den transatlantiske sektor i stand til at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet.

Men de såkaldte »sidelinjer« af G20-topmødet ser ud til at blive langt mere produktive end den formelle dagsorden, som Merkel-regeringen har sat for selve topmødet. Statsoverhovederne for Kina, Japan, Sydkorea og selvfølgelig USA har planlagt mange møder på sidelinjerne af topmødet. Ruslands Putin har planlagt ikke færre end 11 bilaterale møder på topmødets sidelinjer – og dette omfatter ikke hans forventede møde med den amerikanske præsident Donald Trump, det møde, der »er afgørende, og som alle har ventet på«, med Kreml-assistent Yuri Ushakovs ord.

Hvis USA, Rusland og Kina kan arbejde sammen, kommenterede Helga Zepp-LaRouche, så findes der en vej ud af den nuværende sammenbrudskrise. Dette vil kræve en desarmering af de multiple provokationer, som det bankerotte Britiske Imperium lægger i vejen for dem – fra Syrien til det Sydkinesiske Hav og til Koreahalvøen – og de må nødvendigvis adressere krisen med finanssammenbruddet, som er det Damoklessværd, der hænger

over Vesten, og det må ske gennem de eneste programmatisk og idémessige redskaber, der vil virke: nemlig dem, som Lyndon LaRouche har foreskrevet i sine »Fire Love«.

Foto: Et billede fra Hongkongs spektakulære fyrværkeriforestilling, i anledning af markeringen af 20-året for briternes overrækkelse af Hongkong til kinesisk myndighed, juni, 2017. (Telegraph/Youtube screen grab)

Kinas »Ét Bælte, én Vej« forbereder at åbne den arktiske korridor

3. juli, 2017 – I kølvandet på et møde mellem Kinas premierminister Li Keqiang og den finske premierminister Juha Sipilä den 27. juni i Dalian, Kina, under »Sommer Davos« Økonomiske Verdensforum, lovede begge ledere at styrke bilateralt samarbejde om arktiske anliggender.

Asia Times rapporterede, at Finland kom med et af de mest interessante forslag om en arktisk jernbanekorridor til €3 mia. (\$3.4 mia.), og som ville forbinde Nordeuropa med Kina og dybvandshavne i Ishavet. Ideen fremsattes af en gruppe finske akademikere og ledere af foretagender. Det ville forbinde byen Rovaniemi i det nordlige Finland med den norske havn i Kirkenes ved Barentshavet.

Ifølge den Arktiske Korridors webside, er den Arktiske Korridor et globalt, økonomisk område, såvel som en transport- og udviklingskorridor. Den forbinder Finland og Europa med Ishavets dybvandshavne, store områder for olie og gas, samt den vestlige ende af den Nordlige Søfartsrute. Projektet for

den Arktiske Korridor befinder sig i begyndelsen af udviklingsstadiet.

De Nordiske Lande (Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige) har hidtil ikke været en del af Kinas Bælte & Vej Initiativ (BVI), selv om alle fem lande er stiftende medlemmer af den BVI-relaterede Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Den 31. marts i år, rapporterede *The Diplomat*, besøgte Finlands udenrigsminister Kina og fremlagde konceptet med et projekt for en arktisk jernbanekorridor. Finland har formandsskabet for Arktisk Råd mellem 2017 og 2019.

Asia Times påpegede ligeledes, at Finland ikke er den eneste fremtidigt mulige placering for en hovedjernbane inden for Bælte & Vej. En anden kandidat er Letland. Med grænse til Rusland har Letland en veludviklet infrastruktur for godsforsendelse og jernbanegods, der daterer sig tilbage til Sovjettiden. Dette var en faktor, da Kina åbnede en 11.000 km lang godstransportrute mellem endestationen i Yiwu, Zhejiang-provinsen, og Riga, Letland, sidste november.

(Video fra 2014:)

Xi Jinping: Kinesisk-russiske relationer på 'deres historisk højeste punkt'

3. juli, 2017 – Forud for sin ankomst til Moskva til sit statsbesøg med Vladimir Putin, gav den kinesiske præsident Xi Jinping interviews til flere russiske medier, hvor han

forklarede sit synspunkt om de aktuelle kinesisk-russiske relationer, som han beskrev som værende »på deres historisk højeste punkt«, samt perspektiverne for at intensivere en allerede stærk, bilateral relation og udvide samarbejdet inden for en række områder, både i den internationale arena og bilateralt.

Mest sigende var Xis erklæring, rapporteret af TASS, *Rossiyskya Gazeta* og *Xinhua*, blandt andre, om, at »de to nationer var hinandens mest pålidelige, strategiske partner«, og at de har opbygget en politisk og strategisk tillid på meget højt niveau.

»Præsident [Vladimir] Putin og jeg har opbygget en god arbejdsrelation og et nært, personligt venskab«, understregede Xi og forudsagde, at hans besøg i Moskva vil »indsprøjte nye impulser i udviklingen af de kinesisk-russiske relationer ... det hastigt voksende, pragmatiske samarbejde er blevet lokomotivet i den fortløbende udvikling af russisk-kinesiske relationer«, tilføjede han.

I sine diskussioner af områder for økonomisk samarbejde – handel, energi, højteknologi og kinesisk involvering i udviklingen af det Russiske Fjernøsten – understregede Xi, at bestræbelser er i gang for at »tilpasse« Kinas Bælte & Vej med den russiskledede Eurasiske Økonomiske Union. Han nævnte specifikt infrastrukturprojekter over grænserne, såsom den nordlige, polare søfartsrute, som, sagde han, ville fremme gensidig forbundethed og »indsprøjte ny kraft i det bilaterale samarbejde«.

Samarbejde omkring bekæmpelse af international terrorisme er af den største vigtighed, sagde Xi, da det sætter et eksempel for resten af verden. Det er i begge landes fundamentale interesse og befordrende for verdensfred og stabilitet, understregede han. Han understregede desuden behovet for at intensivere samarbejde og koordinering med sådanne multilaterale organisationer som De forenede Nationer og

Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), i betragtning af, at internationale terrorgrupper opfordrer til, og planlægger, flere angreb globalt. Med klar reference til USA's og visse vestlige allieredes strategier, advarede Xi om, at nogle lande bruger kampen mod terrorisme til at fremme deres egne interesser og anvender således »dobbelte standarder« – dvs., de lande, der ønsker at bruge antiterror-kampagnen til geopolitiske formål. Dette har haft en negativ virkning på den globale antiterror-kamp, sagde Xi.

I denne forbindelse opfordrede Xi indtrængende til, at regionale »brændpunkter« skulle håndteres korrekt. Der bør ydes hjælp til nationerne i Mellemøsten, inklusive Syrien, for at genoprette stabilitet så snart som muligt, sagde han, og der må vedtages »langsigtede, omfattende politikker« for at »udrydde ynglepladsen for terrorisme«.

Xi var ubøjelig med hensyn til spørgsmålet om deployeringen af THAAD ballistisk missilforsvarssystem i Sydkorea og advarede om, at det »har voldt alle områdets nationers strategiske sikkerhedsinteresser alvorlig skade«, inkl. Kina og Rusland. Denne deployering ville ikke være med til at gøre Koreahalvøen atomvåbenfri, tilføjede Xi, men vil derimod fremprovokere yderligere spændinger. »Moskva og Beijing har overensstemmende synspunkter mht., hvad THAAD-deployeringen repræsenterer«, sagde han, og »vil træffe passende forholdsregler for at sikre deres nationale sikkerhed og den strategiske balance i området, både i samarbejde med hinanden, og på egen hånd«. Krisen på Koreahalvøen, understregede Xi, kan kun løses gennem dialog, som vil tage alle de involverede parters »rimelige interesser« i betragtning. Han krævede en fremgangsmåde med to spor, der både involverer en »gradvis atomafrustning af Nordkorea og et ophør af fælles amerikansk-syd-koreanske militærøvelser i området«.

Foto: Vue over den nyligt byggede bro over Gyldne Horn-bugten i den russiske, fjernøstlige havn i Vladivostok, ikke langt fra grænsen til Kina.

Topmøde mellem Xi og Putin er »Årets Begivenhed« for de to Lande

3. juli. 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinping ankom til Moskva i dag til to dages møder med sin russiske modpart, Vladimir Putin, med hvem han er mødtes i alt 21 gange. Talsmand for Kreml, Dmitry Peskov, meddelte, at besøget vil begynde med et uformelt møde over en middag i aften i Kreml, efterfulgt af det officielle besøg den 4. juli, som vil omfatte »fuldgyldige forhandlinger« mellem de to ledere. Flere aftaler til en værdi af henved \$10 mia., såvel som også flere end et dusin interguvernmentale aftaler om samarbejde, skal efter planen underskrives.

Efter forhandlingerne vil der blive afholdt en særlig ceremoni, hvor Putin vil tildele Xi den russiske Sankt Andreas-orden for hans fornemme tjeneste for Kinas og Ruslands befolkninger.

En artikel i *Xinhua* den 2. juli af Liao Bingqing rapporterede, at topmødet er »årets begivenhed« for de to lande, og at »man ser enorme muligheder i parringen mellem Kinas forslag om Bælte & Vej Initiativet og Eurasisk Økonomisk Union (EAEU), der ledes af Rusland, og som også er på dagsordenen for de to statsoverhoveders forestående forhandlinger«. Artiklen understreger den »høje, gensidige tillid, der ikke har fortilfælde« mellem de to lande. En anden artikel i *Xinhua* citerer CIIS-seniorforsker Chen Yurong: »Den tætte arbejdsrelation mellem de to statsoverhoveder og deres personlige venskab er blevet et 'lokomotiv' i udviklingen af bilaterale relationer ... De kan udveksle synspunkter om næsten

alt, hvilket reflekterer det høje niveau af politisk tillid mellem de to lande.«

Ruslands minister for økonomisk udvikling, Maxim Oreshkin, gav et interview til *Xinhua*, som ligeledes understregede de store fremskridt, man forventer af dette topmøde. »Kina er ikke kun vores nære nabo, men også vores hovedpartner inden for handel og økonomi.« Samarbejde mellem Rusland og Kina dækker næsten alle områder, sagde han, inklusive energi, industri, infrastruktur, landbrug, videnskab og teknologi.

»Der er gode betingelser for samarbejde omkring skabelse af transportkorridorer – jernbaner, hovedveje og havne – gennem det russiske territorium, og som forbinder markederne i Kina og Europa«, sagde Oreshkin. Kina og Rusland udvikler nu i fællesskab det arktiske område og arbejder på at skabe et wide-body (dvs. med to midtergange) langdistancefly. »Samarbejde med kinesiske foretagender betyder etablering af nye initiativer, jobskabelse og investering i infrastruktur«, sagde den russiske minister. For at tiltrække nye investorer, sagde han, har Rusland lanceret flere infrastrukturprojekter i landets fjernøstlige del, tæt ved Kinas nordøstlige område.

Oreshkin understregede ligeledes betydningen af en yderligere integration af Kinas Bælte & Vej Initiativ og den russiskledede Eurasisk Økonomisk Union.

»Vi taler om at forbedre transport- og logistikinfrastrukturen og skabe nye transportruter og logistiske omdrejningspunkter ved at bruge kinesiske investeringer eller etablere konsortier med kinesiske selskaber«, sagde han.

Foto: Kinas præsident Xi ankom til Moskva den 3. juli for 2 dages møder med den russiske præsident, Vladimir Putin, forud for G20-topmødet den 7.-8. juli i Hamborg, Tyskland.

Mødet mellem Putin og Xi 3. juli vil øge global stabilitet

Lørdag, 1. juli, 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg til Rusland mandag, den 3. juli, vil indsprøjte friske impulser i udviklingen af bilaterale relationer på højt niveau og den økonomiske integration af det eurasiske område, sagde den kinesiske ambassadør til Rusland, Li Hui. Besøget markerer »den vigtigste begivenhed for bilaterale bånd i år«, sagde Li.

De to præsidenter vil mødes for tredje gang i år, efter møder på sidelinjerne af Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing den 14.-15. maj, og Shanghai Samarbejdsorganisationens (SCO) topmøde i Astana den 9. juni.

Xi og Putin, sagde Xi i et nyligt interview, vil lægge strategiske planer for yderligere forbedringer af de kinesisk-russiske relationer, styrkelse af praktisk samarbejde og fremme af forbindelsen mellem Bælte & Vej Initiativet og den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU).

De vil ligeledes udveksle synspunkter om styrkelse af global regeringsførelse ('governance'), så vel som også om internationale og regionale brændpunkter, sagde ambassadøren. »Det omfattende strategiske partnerskab for samarbejde mellem Kina og Rusland har udviklet sig stabilt, bæredygtigt og på højt niveau«, sagde Li. Med hensyn til håndteringen af internationale anliggender, har Kina og Rusland styrket strategisk koordinering og spillet deres dobbelte rolle som betydelige lande, sagde Li og bemærkede, at de begge har arbejdet for en politisk afgørelse af atomvåbenkrisen på

Koreahalvøen og af krigen i Syrien. De to lande, påpegede han, udgør en ballast for regional og global fred og stabilitet.

Det er et strategisk valg for Kina og Rusland at styrke deres relationer, da det er i overensstemmelse med begge landes og deres befolkningers kerneinteresser, sagde Li. »Uanset, hvordan de internationale omstændigheder skifter, bør vi gøre en helhjertet indsats for at opretholde og forbedre bilaterale relationer«, sagde ambassadøren.

I maj 2015 underskrev Kina og Rusland en fælleserklæring om at samordne Bælte & Vej Initiativet og EAEU. Li sagde, at forbindelsen mellem de to udviklingsplaner er begyndt at bære frugt og at man vil opnå flere resultater. Kina og Rusland er også stiftende medlemmer af både SCO og BRIKS-mekanismen, der består af Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika. De to lande bør arbejde for et tættere samarbejde mellem SCO og BRIKS-landene, sagde Li.

Foto: Kinas præsident Xi Jinping (højre) vil mødes med Ruslands præsident Vladimir Putin i Rusland, 3.-4. juli, 2017.

Kina bygger et nyt kontinent i Afrika

29. juni, 2017 – Die Zeit har en artikel i dag, der afviser den vestlige propaganda, der beskylder Kina for neokolonialisme i Afrika. Faktisk er kineserne i færd med at bygge et nyt kontinent dér og investerer milliarder og atter milliarder af dollars. Afrikanere er ved at blive mere oprørske over for de tidligere kolonimagter og afviser udviklingsbistand, der er knyttet til uacceptabel betingelsespolitik.

Den angolanske økonom Jose Careiro kritiserer, at, »for den vestlige udviklingsbistand skal vi kun have ører, ikke munde« og understreger, at, alt imens forhandlinger med kineserne er hårde, så finder de sted ansigt til ansigt. Det paradoks eksisterer, at Etiopien for tiden er den største modtager af kinesiske lån, på trods af den kendsgerning, at det ikke har meget i form af råmaterialer, og at de kinesiske investeringer dér udgør tre gange så meget, som de udgør i lande, der er rige på resurser, såsom Sudan eller D.R. Congo.

En undersøgelse fra John Hopkins Universitet, som citeres af *Die Zeit*, viser, at USA investerer langt mere i afrikanske råmaterialer end kineserne – 68 % af de totale amerikanske investeringer dér, imod kun 28 % for Kinas vedkommende. Henvend 70 % af afrikanerne hilser den kinesiske rolle velkommen, hvorimod de fortsat er skeptiske over for Vesten. Tyskland ønsker imidlertid at ændre sin politik, og udviklingsminister Gerd Müller har underskrevet en »Traktat for Bæredygtig Udvikling« med Kina, bemærker *Die Zeit*.

Et hundrede år med 'vise og skønne'

Sylvia Olden Lee –

'Thi skønhed lever sammen med venlighed'.

LaRouche PAC Internationale

Webcast, 30. juni, 2017

Vært Matthew Ogden: Vi har et meget dramatisk billede, der venter os forude, og vi står nu ved åbningen at det, der vil vise sig at blive en meget dramatisk juli måned. Vi er nu præcis syv dage fra G20-topmødet, der finder sted i Hamborg, Tyskland. Selv om indholdet af topmødet sandsynligvis ikke bliver bemærkelsesværdigt i sig selv, så er dette en ekstraordinær mulighed. Det bliver første gang, at præsident Donald Trump fra USA vi få mulighed for at have et bilateralt, regulært, ansigt-til-ansigt møde med præsident Vladimir Putin fra Rusland. Der har i løbet af den seneste uge, tre uger, fire uger, været forsøg på at køre dette potentielle topmøde af sporet og gøre det mislykket selv inden det løber af stablen. Vi må i de næste syv dage holde nøje øje med ethvert forsøg på at sprænge dette i luften eller sprænge muligheden for den rolige og klare, rationelle relation, som præsident Trump og præsident Putin kunne få ved et regulært møde.

Vi har set en række provokationer i Syrien, først og fremmest. Vi så et syrisk fly, der blev skudt ned; vi så et amerikansk militærfly, der chikanerede [den russiske forsvarsminister] Shoigus fly. Og i de seneste dage har vi set forsøget på at sætte en fælde for præsident Trump til endnu en direkte konfrontation med Syrien – og, gennem forlængelse, med Rusland – over såkaldte »kemiske våben«, de angivelige kemiske våben. Dette forsøg døde i fødslen, og der er mange faktorer i dette, vi sikkert ikke kender alle detaljerne omkring. Vi ved, at der finder en intens kamp sted om politikken bag scenerne i Det Hvide Hus. Vi så dette udspilles i forskellige offentlige former; vi så også udgivelsen af denne meget vigtige artikel af reporter Seymour Hersh, der beviste, at disse beskyldninger om kemiske våben i den tidligere hændelse, hvor Trump-administrationen bøjede sig og angreb den syriske flybase, var

falske, og blot var operationer 'under falsk flag'.

Og igen, dette er alle faktorer, der er i overensstemmelse med dette forsøg på at køre dette mulige topmøde mellem Putin og Trump af sporet. Men alt peger nu på, at det kører på skinner og kunne vise sig at blive et meget vigtigt møde med det formål at stabilisere og normalisere relationerne mellem USA og Rusland. Vi ser, at 'narrativen' er begyndt at flosse i kanterne og faktisk er ved at trevle helt op omkring historien med det såkaldte »Russia-gate«. Vi ser nu meget offentlige og fremtrædende tilbagetrækninger, som CNN blev tvunget til at foretage, og vi har set den seneste fra *New York Times*. Denne medie-narrativ begynder nu at gå i opløsning i kanterne, og det amerikanske folk begynder at gennemskue det. Vi har set forskellige Demokrater i Huset og Senatet sige til det Demokratiske Partis lederskab, vi kan ikke blive ved med at gå ud i valgkredsene og sige »Trump, Trump, Trump; Putin, Putin, Putin. Det hele handler om russerne, der hacker valgene. Vore vælgere er ikke interesseret i denne narrativ. Det, de er interesseret i, er økonomiens kollaps og perspektiverne for beskæftigelse. Hvordan skal vi overvinde krisen med narkotikaafhængighed? Og, meget reelt, USA's kollapsende infrastruktur?«

Vi vil gå lidt i dybden med dette spørgsmål, men lad mig blot bemærke, at den anden, vigtige mulighed, som vi kunne få at se på G20-mødet, er en opfølgning af topmødet mellem præsident Trump og præsident Xi Jinping. Vi ved, at en meget vigtig relation blev skabt mellem Trump og Xi på Mar-a-Lago-topmødet for nogle ganske få måneder siden, da præsident Xi kom til USA. Men flere dramatiske begivenheder er indtruffet siden da; først og fremmest, Bælte & Vej Forum, der fandt sted i Beijing, hvor præsident Trump traf den meget kloge beslutning at sende en repræsentant på højt niveau – Matt Pottinger. Dette har nu etableret den mulighed, hvor der finder en meget seriøs diskussion sted på meget højt niveau omkring USA's formelle tilslutning til Silkevejens udviklingsprojekter – Ét

Bælte, én Vej-initiativet; og omkring at bringe Kina ind til at assistere med genopbygningen af infrastrukturen her i USA. Der er flere udviklinger, som vi dækkede detaljeret i sidste uge, men den vigtigste af disse var et regulært møde mellem rådgiver Yang og præsident Trump, der fandt sted i Det hvide hus; hvor præsident Trump – iflg. rapporter fra *Xinhua* – sagde »Ja, vi er meget interesseret i at deltage i en fælles relation med Kina for at bygge Bælte & Vej«. Dernæst var der flere satellitbegivenheder, der fandt sted omkring dette, og som diskuterede detaljerne i, hvad det ville betyde at få en sådan form for fælles samarbejde omkring udvikling både udenlands og herhjemme.

Denne diskussion om USA's tilslutning til den Nye Silkevej kunne ikke være mere presserende nødvendig. Infrastrukturen internt i USA befinder sig nu ved et punkt, hvor den totalt er ved at disintegrere. Vi har netop haft nyheder fra New York City, som vi har dækket, om, at der har været den ene afsporing efter den anden togbrand, den ene krise i undergrundsbanen og forsinkelser efter den anden i New York City. Det leder alt sammen til det, der bliver kaldt »Helvedessommeren«. Vi har en overskrift her, som jeg viser på skærmen; dette er fra *New York Times*.

»Guvernør Cuomo erklærer New York Citys undergrundsbane i nødtilstand«.

Guvernør Cuomo har erklæret, at, efter den seneste togafsporing, der skete i onsdags – og som er en temmelig skræmmende oplevelse for alle involverede – med tog, der brændte og forsinkelser, der forstyrrede dusinvis af New York-indbyggeres dagligliv. Dette er blot en af mange i rækken af farlige og ødelæggende katastrofer, der er indtruffet i dette 100 år gamle undergrundssystem i New York. Det, som guvernør Cuomo nu har gjort, er at erklære New York City i en nødtilstand for så vidt angår Metropolitan Transportation Authority [MTA]. Han har givet MTA-formand Joe Lhota 30 dage til at fremlægge en komplet plan for reorganisering. Han har

sagt, at staten New York vil bevilge yderligere \$1 mia. i midler til MTA's hovedplan.

Her er et citat fra guvernør Cuomo, som jeg viser her på skærmen, så I kan se, hvad han sagde om denne nødtilstand.

»Forsinkelserne driver New Yorkere til vanvid«, sagde han. »De er rasende over manglen på kommunikation, pålidelighed og nu ulykker. For kun tre dage siden var der bogstavelig talt et tog, der kørte af sporet. Det er en perfekt metafor for hele det dysfunktionelle system. I dag vil staten New York sende penge efter sine ord.«

Det er altså et citat fra guvernør Cuomo i New York.

Så jo, infrastrukturen ikke alene i New York City, men i hele USA er i en nødtilstand. Vi har brug for en nødplan for at udbedre og genopbygge vores eksisterende infrastruktur; meget af den er et halvt, hvis ikke et helt århundrede gammel og er ude over sin naturlige levetid. Men herudover, og meget eftertrykkeligt, kan vi ikke blot have en fremgangsmåde, hvor vi flikker kanterne sammen og kommer plastre på et system, der er i forfald og blev bygget i det foregående århundrede. Vi må også fuldstændig gentænke og danne os nye begreber om, hvordan en fremtidsorienteret, 50-100 årig vision for USA skal være. En vision med et USA, der er integreret i den nye, globale platform med den Nye Silkevej; med Bælte & Vej-initiativet, der er i færd med at forandre planetens fremtræden, mens vi taler.

Som sagt, så handler det ikke om at flikke ting sammen i kanterne og fikse den eksisterende infrastruktur. Det, vi har brug for, er en helhedsvision, en national vision, ikke kun for nutiden, men forlænget 50-100 år ud i fremtiden, og som vil bestemme de nødvendige delelementer, som vi bygger, for at komme derfra og dertil, for at opnå denne vision om en fremtidig platform i USA. Jeg kan godt lide det billede, som kineserne har talt om i Afrika; ideen om at bygge et helt nyt

kontinent. Det, kineserne har været i stand til at præstere i Afrika på nogle ganske få år, er forbløffende mht. et økonomisk mirakel, som de bibringer dette kontinent; men det er præcis en sådan fremgangsmåde, som vi har brug for, for kontinental-USA og for hele den vestlige halvkugle – Nord- og Sydamerika tilsammen. En komplet vision for, hvad en kontinental infrastrukturplatform må være, integreret i denne Ét Bælte, én Vej; det Økonomiske Silkevejsbælte og den Maritime Silkevej. Og en af hjørnestenene ville være at bygge jernbaneforbindelsen over Beringstrædet, der ville forbinde de to, store, kontinentale landmasser på planeten på en måde, der i geologisk historie aldrig før er sket.

Men, hvordan skal vi gøre det? Dette kan tydeligvis ikke ske ved hjælp af økonomisk frimarkedstankegang. Man må have en vision, der dirigeres fra toppen og ned centralt, af den nationale regering; der blev skabt som en Forfatningsmæssig Føderal Republik af Alexander Hamilton til dette formål. Man må sige, hvilke er de nødvendige projekter? For Alexander Hamilton var det havneprojekter, veje, at åbne op for det indre af kontinentet; at bringe vareproduktion ind i det, der før blot havde været en tidligere landbrugskoloni på det tidspunkt. Men Alexander Hamiltons vision nødvendiggjorde dernæst skabelsen af de nødvendige, statslige finansinstrumenter – den Første Nationalbank – for at bringe denne vision til virkeliggørelse.

Det er sådan, kineserne har diskuteret, hvordan de har bygget den Nye Silkevej. Xi Jinping fremlagde sin vision i 2013, under en tale i Astana, Kasakhstan; og han har nu på fire korte år været i stand til at gøre denne vision til virkelighed. Som han sagde, »fra tanke til handling«. De har nu erklæret, at kineserne har til hensigt om tre år at fjerne fattigdom fuldstændigt fra Kina, og det er en bedrift, vi kan tro på, de vil opnå; som det er blevet demonstreret af det økonomiske mirakel, der hidtil er kommet fra Kina. Men dette er essensen i Henry Clays [udenrigsminister 1824-29 under

præsident John Quincy Adams] og Abraham Lincolns Amerikanske System. Dette er, hvad programmet for USA's præsidentskab bør være.

(Her følger udskrift på engelsk af resten af webcastet)

We have a very fascinating report just incidentally, that there is continuing to be discussion around this idea of the American System; even coming from Republican circles inside Washington. Representatives of {Executive Intelligence Review} attended a briefing in Capitol Hill just a few days ago, that was sponsored by the American Opportunity Foundation and the American Public Transit Association. This drew some leading Republicans from the levels of Federal and state government, who are strongly in support of the idea of large public financing of transportation infrastructure. This might not seem to fit the Republican profile, but if you go back to the original Republican Party platform that President Trump cited from McKinley in the end of the 19th Century, the idea of the American System was written directly into the Republican Party platform. Abraham Lincoln, after all, was a strong advocate of the American System

and was the founding President of the Republican Party. In fact,

two speakers at that event, surprisingly former Virginia Governor

Jim Gilmore and then the former Connecticut Department of Transportation Commissioner Emil Frankel, both referenced by name, explicitly, the "American System of Henry Clay." So, I would not discount the fact that the ideas that the LaRouche Movement have been championing along this front for years if not

decades, are becoming very pervasive in policymaking circles in

the United States. Not only in the Republican Party, but in the

Democratic Party, too.

But it's our job to consolidate and to pull this together into a national leadership cadre who understand not just in words, but in principle, the concept which underlies Lyndon LaRouche's Four Economic Laws. If you start with Glass-Steagall

and return the banking system to what it was originally to be as

a commercial banking system which is able to guarantee credit for

small businesses and for projects of development which have

knowable rates of return, instead of this kind of Wall Street, Las Vegas-type casino gambling which has been predominant on Wall

Street for the last 17-18 years since the repeal of Glass-Steagall; that's the necessary open door that we then create the possibility to build the Third National Bank or an equivalent of such. And to direct large flows of direct Federal,

public credit into infrastructure not just of the 20th Century variety, but infrastructure projects which have yet to be conceived of. The infrastructure of the future; or as Mr.

LaRouche identifies it in his Four Economic Laws, the platform for creating a higher state of existence for the human economic system.

So, this is the critical element, and I cannot say enough how important it is to understand that we're now at the point where the United States integrating itself into this New Paradigm

is a very real concept. This is something which could happen in

a very substantial way. We have a countdown now of seven days until the possibility for a sit-down meeting between President Trump and President Xi, where they can discuss this in much more

detail; and the very strategically important meeting that will occur between President Trump and President Putin, despite all attempts to derail, undermine, and sabotage this potential relationship.

Here in the United States, I think we just have to take a moment to recognize the leadership significance of what has been provided on the street level by LaRouche movement and LaRouche PAC activists across the country; but most importantly, as we've seen recently, in New York City. We've had several on the ground reports that we've shared with you via the LaRouche PAC Facebook page and the LaRouche PAC website. We've had some very important insights that the American people are at the point that if you present this kind of optimistic vision of what could possibly be achieved if we were to overcome this geopolitics and the attempted coup against the sitting President of the United States, it's a very optimistic kind of picture. Americans are ready to participate in that.

The other element of this though, is that there is a certain element of optimism which has been able to cut through the

pessimism and cynicism that have pervaded the American people for

the last 16 years. If you look at the two terms of George W Bush

followed by the two terms of Barack Obama, the American people have become so demoralized and beaten down, and become so

acclimated to the idea that America's role in the world is to spread perpetual war; and the Federal government's role

domestically is to bail out speculators on Wall Street. But when

they see that someone's willing to take this establishment on,

the American people have now begun to break out of their shells.

There are many elements of that.

As we've cited in recent days on the LaRouche PAC website,

there is a line to be remembered from the famous essay by the

19th Century English poet, Percy Bysshe Shelley, in his essay "In

Defence of Poetry," where he talks about a time in which people

are able to absorb and communicate much more profound and much more impassioned ideas about the future state of man and man's

relationship to the Universe. This was an insight that Percy

Shelley had as a poet; but as he said, "the poets are the

unacknowledged legislators of the world."

Now, in a very, very special event that occurred yesterday, just last night, that I had the great honor and pleasure of attending, in New York City at the historic Carnegie Hall, there

was a great poet and artist, who was honored on her 100th birthday: This was Sylvia Olden Lee, who was born on this date,

June 29th – yesterday – one hundred years ago, in 1917. She would have been 100 years of age last night. And a tribute to her memory and to perpetuating her living legacy, was sponsored

by the Foundation for the Revival of Classical Culture, at Carnegie Hall in New York City, to an absolutely packed audience,

and an audience which was impassioned in their involvement in the

memory and celebration of the legacy of this incredible woman.

Now, this tribute concert, which was called “Tribute to Sylvia Olden Lee, Master Musician and Teacher” comprised of arias

that were sung by leading students of Sylvia Olden Lee from across the United States who are now leading operatic singers, people who had been touched by her and had learned from her and

who had lived alongside of her, they sang Verdi arias,

Donizetti

arias; they sang art songs by Johannes Brahms, by Franz Schubert,

but they also sang the Spirituals, the African American

Spirituals which were so much a legacy of this woman: Sylvia

Olden Lee, who was the first African American vocal coach to be

hired by the Metropolitan Opera. And she created the opportunity

for Marian Anderson to break the color barrier and become the first Black woman singer to take the stage at the Metropolitan Opera, with so many others to follow behind her.

Also was presented choral selections of Spirituals, of these arrangements of {Lift Every Voice and Sing}, of {Lord, I Don't Feel No Ways Tired}, {Go Down Moses}, {Soon I Will Be Done}; but

also the {Ave Verum Corpus} by Wolfgang Amadeus Mozart, and the

Hallelujah chorus from Beethoven's {Christ on the Mount of Olives}.

So this was an absolutely stunning musical event, but it was also an event which testifies to the immortality of the human soul. Because I think, as everyone who was present at this tribute concert can tell you, Sylvia Olden Lee was not just

remembered at this concert; she was not just remembered by those

in the room, but she was physically and spiritually present to those who were gathered in that room in her honor. She {was} there, in person, in a very real way.

Now, along with these beautiful musical tributes that were sung and presented by all the various musicians that were involved, there were also an astounding number of written and spoken tributes that were presented in her honor. Sylvia Olden Lee's daughter, Eve, spoke in person at Carnegie Hall. Her former

husband, Everett Lee, spoke via video; and there was even a video

that was played of Sylvia Olden Lee herself speaking at a Schiller Institute conference in 1994, in which she spoke about

the relationship that she had to the legendary Roland Hayes who

was a close friend of Sylvia's father.

[<https://www.youtube.com/watch?v=S2pItZ0jIe4>]

There were also written greetings from Jessye Norman who is a world renowned opera singer; Willis Charles Patterson, a bass-baritone; George Shirley, also a world renowned opera singer; Eugene Simpson, a renowned conductor and music arranger;

Everett Lee III who is the son of Sylvia Olden Lee; Bobby McFerrin, who is the godson of Sylvia Olden Lee and the son of the famous Robert McFerrin, one of the renowned 20th century African American opera singers. Bobby McFerrin himself is a renowned jazz vocalist here in the United States. A variety of

others: William Ray, Marti Newland from Oberlin; also Jesse Hamilton, a New York state senator; Blanche Cook, distinguished

professor of history at John Jay College; Gail Robinson, soprano;

Marian Dora Howe Taylor, and many others. Also there was a greeting from the Honorable Minister Louis Farrakhan.

And present at the event, was the biographer of Sylvia Olden Lee, Elizabeth Nash, who worked so closely with Sylvia to draft

her memoirs, which appropriately were published under the title

{Who Is Sylvia?}, a reference to a famous English-language

Schubert Lied, based on text from William Shakespeare. That song

was also presented at the beginning of the second half of this extraordinary, historic concert.

The shocking thing that occurred for the audience, was in the beginning of the second half, a representative of Mayor

Bill

De Blasio's office came out onstage, and declared that an official proclamation had been issued by the Mayor of New York City, declaring that June 29th, 2017 was "Sylvia Olden Lee Day."

And I'd like to put on the screen the text of this proclamation

from Mayor De Blasio. It reads as follows:

"Office of the Mayor, City of New York

"Proclamation:

"{{Whereas:}} The creative energy that defines the five

boroughs has long

inspired people from across the world, and generations of diverse

artists and musicians have flocked to our city and shaped our

cultural landscape. As a trailblazing African American vocalist,

pianist, and music educator, the late Sylvia Olden Lee is among

this group of influential performers who advanced the music scene

in the five boroughs and beyond. Tonight, on what would have been

Lee's 100th birthday, New Yorkers and performing artists of all

backgrounds will celebrate her life and legacy during a concert

at Carnegie Hall, hosted by the Foundation for the Revival of Classical Culture, the Schiller Institute, and Harlem Opera Theater.

“`{{Whereas:}}` Born in 1917, Sylvia Olden Lee was raised in Mississippi by

parents who were gifted musicians, and she began learning piano

at age five. Equipped with immense natural talent, she went on to

study piano at Howard University and at age 16 she was invited to

perform at the White House for Franklin Delano Roosevelt’s

inauguration. Lee also excelled as a vocalist and she possessed a

deep knowledge of African American spirituals. In 1954, Lee

became the first African American professional hired by New

York’s Metropolitan Opera, where she worked for many years as a

vocal coach and played a key role in coordinating the

groundbreaking debut of Marian Anderson at the Met. During her

long and successful professional career, Lee accompanied and

coached singers throughout the United States and Europe, and she

worked with many internationally-acclaimed artists, among them Paul Robeson, Jessye Norman, Kathleen Battle and Robert McFerrin.

“{{Whereas:}} As a dedicated vocal coach and a passionate music educator,

Lee was a mentor to generations of young artists, and her legacy

continues to inspire emerging and established musicians in the five boroughs and beyond. Through her hard work, enthusiasm, phenomenal talent and encyclopedic knowledge of spirituals and classical music, Lee made tremendous contributions to the world

of music, and as a pioneering African American artist, she fostered diversity in the cultural sector, paving the way for others. As you gather tonight to enjoy an evening of performances

in Sylvia Olden Lee’s honor, Chirlane and I are pleased to join

in paying tribute to an outstanding artist who shaped the history

of music in New York and around the world.

“{{Now therefore,}} I, Bill De Blasio, Mayor of the City of New York, do hereby proclaim Thursday, June 29th, 2017 in the City of New York as: {{Sylvia Olden Lee Day}}”

So this was an incredible tribute and celebration of Sylvia

Olden Lee Day in the City of New York. This commemorative program went out to everybody who was present, with this beautiful picture of Mrs. Lee on the front of the program. And on the back it said, "Lift Every Voice and Sing" which was appropriate for the concluding piece of this concert, which was a wonderful and rousing arrangement of that national song of freedom, {Lift Every Voice and Sing}, which was arranged and conducted by the famous Roland Carter. And as soon as the music began, the audience on its feet, singing along.

Now, Lynn Yen, who is the executive director of the Foundation for the Revival of Classical Culture, invited everybody present to join the Schiller Institute Community Chorus and to become part of a growing movement for the revival of Classical culture in New York City and beyond, setting as a goal, one year from today, that that community chorus should have 1,500 members. And I think many members of the audience were so inspired by that concert that they were very eager to join such an extraordinary chorus.

The combined choruses of the Harlem Opera Theater and the Schiller Institute Chorus comprised a chorus of hundreds on the stage of Carnegie Hall last night.

Now, one more greeting that was written and included in this commemorative program, was from Helga Zepp-LaRouche, herself, who

is the founder and director of the Schiller Institute. And I'd

like to put in the screen the tribute to Sylvia Olden Lee from Helga Zepp-LaRouche. She said:

"Sylvia Olden Lee was one of those absolutely outstanding artists, who are capable of crystallizing for her many pupils and

the people she inspired, the essence of a piece of music, the true idea, only accessible to those individuals, who can read the

intention of the poet and the composer. She implanted in many minds throughout her life the knowledge in her students, how the

artists, the singer, the instrumentalists steps modestly behind

the composition, but at the same time adds his or her ennobled individuality to the performance, to make it both unique and absolutely truthful.

“In doing that, she was always playful, polemical, full of humor, profound, loving and with a disarming openness, and by representing all of these characteristics, she would liberate her

students, as well as the audience out of their normal un-elevated

condition to the higher plane of true art. She was able, like only a few, to let those around her participate directly in the

creative process, in the diligent work of the kind of perfection

it takes, to actually produce art, and not just nice sounds.

“The afternoons and evenings she would participate in

{Musikabende} or coaching sessions in our place in Virginia,

together with William Warfield, Robert McFerrin, and numerous

other Classical artists, belong to the fondest memories for my

husband, Lyndon LaRouche, and myself. Sylvia and Bill [Warfield]

were for many years on the board of the Schiller Institute and

added an invaluable treasure to its work. In thinking about

Sylvia, one suddenly wishes she would be still there, since what

she taught is so very needed for our humanity. – Helga

Zepp-LaRouche, Founder, Schiller Institute”

Now, I think that spirit was infused in the entirety of the

performers and the audience that was present, and many of them are gathering again, as we speak today, in New York City at the

Lincoln Center for a follow-up symposium, again sponsored by the

Foundation for the Revival of Classical Culture, which is the conclusion of this two-day tribute to Sylvia Lee, which is called, "The Aesthetical Education of Humanity through Music," and is involving a discussion among many of those performed last

night, and who were teachers and who were touched by Sylvia Olden

Lee; including a presentation on the necessity for a return to the so-called "Verdi tuning": This is the A=432 tuning which was

mandated by the great operatic composer Giuseppe Verdi; and a return to the idea of a discussion for a proposed, new National

Conservatory of Music.

Now, what I'd like to show you, just inclusion for today's broadcast, to give you a little bit of a taste of the extraordinary character of Mrs. Sylvia Olden Lee, as we celebrate

her 100th birthday, is this small video excerpt from the conclusion of a speech that she delivered at a conference of

the

Schiller Institute in February 1994:

“I know from the fact that you’re here, your presence attests to the fact that you believe in justice and one world. I

hope you keep persevering and going into the far corners of this

globe, selling it to other people, because {we are one family}.

We all belong to {one God}, no matter what you call Him. And as

such, we should keep in touch with each other, through Classics

{and folk music}. [applause]”

So I think that’s a beautiful rallying call for all who are believers in justice, as she said “one world,” a cooperation among humanity, that we all send this message, sell this message

to the ends of the Earth and that we work tirelessly, to achieve

that beautiful vision, and to remain in touch with each other through music and art, the Classics and the folk songs alike.

So again, this was a beautiful event. All of those who had the opportunity to attend, I’m sure, will remember this for the

rest of their lives, and will be inspired to follow in the footsteps of such a beautiful and inspiring teacher.

As I said in the beginning of our broadcast, we are now in the eve of the beginning of the month of July, I think we can expect some very important opportunities, as things continue to

develop, as we look ahead to the July 7-8, one week from today,

summit – the G20, but the important bilateral meetings that will

occur on the sidelines, between President Trump and President Xi,

and President Trump and President Putin.

So we continue our work here in the United States for the

U.S. to join the New Silk Road, and it couldn't be any more

urgent than it is right now: Thank you very much for joining me

here today, and please stay tuned to larouchepac.com, as we bring

you more updates, in the continuation of our campaign here in the

United States.

Be sure to visit larouchepac.com, subscribe to YouTube

channel, and please become a regular member of the LaRouche PAC,

by joining our email list and by signing up on the Action Center

at larouchepac.com. Stay tuned, and we'll see you again.

Bælte & Vej-feberen når Spanien: En bro til Afrika og Latinamerika

23. juni, 2017 – Den 12. juni meddelte den kinesiske skibstransport- og havnegigant COSCO, at de stod for at købe en majoritetspost på 51 % i Noatum Ports, et spansk selskab, der i øjeblikket driver Valencias havn (den største havn i Middelhavet), dybvandshavnen i Bilbao på Spaniens nordkyst og et halvt dusin øvrige havnefaciliteter i landet. Handlen til €203 million har mange lighedspunkter med COSCO's tidligere handel til €360 million, der involverede den græske havn i Piræus, derved, at de omfatter førsterangs-omdrejningspunkter for Bæltet og den Maritime Silkevej.

Meddelelsen kom mindre end en måned efter Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing den 14.-15. maj, hvor den spanske premierminister Mariano Rajoy deltog blandt de 29 statsoverhoveder og 1500 delegerede fra regeringer, erhvervsliv og tænketanke. Ifølge Pedro Nuevo, en spanier, der er leder af Kina-Europa Internationale Erhvervsskole i Shanghai, »fik Rajoy på BRF-topmødet at vide, at det [Bælte & Vej] ikke slutter i Spanien, men går videre til Latinamerika. Det betyder, at kinesiske selskaber skal flytte ud, og yderligere, at Spanien er en bro til Latinamerika og Afrika.

Det bør ikke anses for at være et logistisk projekt, men snarere et begrebsmæssigt projekt ... Man må forstå, at Vejen går ud over infrastruktur«.

Spaniens økonomi- og handelsattaché i Kina, Javier Serra Guevara, understregede sidste år en lignende pointe: Spanien bør ikke se sig selv som blot den vestlige endestation for Bælte & Vej, »men bør foreslå sig selv som et omdrejningspunkt for at forbinde denne korridor med Nordafrika og Latinamerika«.

Dette fokus på Spaniens bredere rolle i BRI er en parallel til det, som *EIR* foreslog i 2012 i sin Specialrapport, »Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og det afrikanske kontinent«, der omfatter et kapitel om »Spanien: Verdenslandbroens Bro til afrikansk udvikling«.

Foto: Fra havnen i Valencia, Spanien.

'Arg fattigdom kan absolut besejres'

Leder fra LaRouche PAC, 25. juni, 2017 – På nogle få årtier har Kina udført nogle økonomiske bedrifter, der har efterladt verden i en tilstand af lykkelig forbløffelse: de har bragt 700 millioner kinesere ud af fattigdom; hævet den forventede, gennemsnitlige levealder fra 35 år til 76 år i dag; lanceret videnskabeligt arbejde i verdensklasse omkring udforskning af rummet og udvikling af nuklear fusionskraft.

Men Kina hviler ikke på sine laurbær. Præsident Xi Jinpings regering planlægger at fjerne fattigdom i Kina – og der findes stadig 40 millioner mennesker i denne kategori – frem til år

2020. For nylig mødtes Xi med ledere af Kommunistpartiet i Kinas nordlige Shanxi-provins, hvor han sagde til dem:

»Så længe, vi gør os umage, tænker korrekt, træffer effektive forholdsregler og arbejder fornuftigt og nede på jorden, så kan arg fattigdom absolut besejres.«

Kina begrænser heller ikke sin ambitiøse plan til Kina alene. Udenrigsminister Wang Yi deltog den 21.-22. juni i en todages konference med den Afrikanske Union i Addis Abeba, hvor han erklærede, at »tæt ved 400 millioner mennesker i Afrika lever under fattigdomsgrænsen, og flere end 40 millioner kinesere har behov for at blive løftet ud af fattigdom. Kina og Afrika må gå sammen i kampen mod fattigdom og om at opnå fælles udvikling. Dette er vores ansvar over for de kommende generationer, det kinesiske og afrikanske folks fælles mål og en iboende del af menneskeligt fremskridt.«

Wang Yi rejste fra Etiopien til Libanon, hvor han understregede, at »Kina er fortalere for flere handlinger til at bremse en forværring af flygtningekrisen i Mellemøsten og finde en løsning så snart som muligt«, og tilføjede, at Kina er villig til at forstærke samarbejdet inden for rammerne af Bælte & Vej Initiativet.

Som Schiller Instituttets stifter og internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, i de seneste uger gentagende har understreget, så var Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der fandt sted i sidste måned, 14.-15. maj, i Beijing, – og hvor hun selv var en fremtrædende deltager – et vendepunkt i moderne historie i retning af at gøre denne plan til en global realitet. Med den forgangne uges vigtige indikationer på USA's voksende involvering i Bælte & Vej-projektet, står vi nu på tærsklen til denne globale forandring.

EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, har været frontkæmpere for mange af disse

udviklinger, længe før de indtraf. Det var Lyndon LaRouche, der først erklærede, at USA's tilslutning til Bælte & Vej Initiativet var *nøglen* til den strategiske krise, og til dette formål skabte han det programatiske grundlag med sine Fire Love. Og det var Helga Zepp-LaRouche, der, i en tale i Chongqing i 2015, først opfordrede Kina til at være med til at løse krisen med krige og emigration i Mellemøsten og Afrika, ved at bringe Bælte & Vej, eller den Nye Silkevej, ind i dette område. Det er Schiller Instituttet, der har været pionerer inden for udbredelsen af klassisk musik og kultur som grundlaget for en dialog mellem civilisationer, med det formål at begrave britisk geopolitik, én gang for alle.

Vi står nu mindre end to uger fra begyndelsen af G20-topmødet i Hamborg, Tyskland, den 7.-8. juli, hvor historiske topmøder mellem og blandt Donald Trump, Xi Jinping, Vladimir Putin, Shinzo Abe, samt andre, vil finde sted. Men, uanset resultatet af disse møder, understregede Helga Zepp-LaRouche i dag, er hele planeten nu i bevægelse under Bælte & Vej Initiativets overvældende dynamik. Et succesrigt resultat af dette initiativ er, som det har været tilfældet fra dets begyndelse, afhængigt af det enestående, strategiske og politikskabende, begrebsmæssige input, som LaRouche-bevægelsen leverer. Og det er denne bevægelses særlige ansvar, erklærede Helga Zepp-LaRouche, at bruge sin organiseringsindsats til at introducere skønhed i den politiske debat.

Som Lyndon LaRouche har haft for vane at sige i årtier, så er tiden nu inde til at have det sjovt.

Foto: Præsident Xi Jinping mødes med repræsentanter, der deltager i Kinas Unge Pionerers 7. Nationale Kongres, i Folkets Store Hal i Beijing, 1. juni, 2015. (Photo Xinhua/Ma Zhancheng)

USA tilslutter sig Bælte & Vej – Ideer flytter verden!

Leder fra LaRouche PAC, 23. juni, 2017 – Fire begivenheder i løbet af de seneste par dage har vist, at USA nu responderer til det krav, Lyndon og Helga LaRouche fremsatte for tre år siden: USA tilslutter sig den Nye Silkevej.

* Den 22. juni mødtes Kinas udenrigspolitiske top-regeringsperson Yang Jiechi med præsident Trump, der sagde, at USA er villig til at samarbejde om projekter relateret til Bælte & Vej Initiativet;

* Den »9. Amerikansk-kinesiske Dialog mellem virksomhedsledere og tidligere seniorregeringsfolk«, sponsoreret i fællesskab af USA's Handelskammer og Kinas Center for Internationale Økonomiske Udvekslinger, mødtes i Beijing den 20.-21. juni og erklærede i en fælleserklæring, at »begge sider aftalte, at de to lande kan indlede fuldt samarbejde under 'Bælte & Vej' initiativet og gennem flere andre midler«. De aftalte at holde en fælles konference om Bælte & Vej inden for de næste 12 måneder;

* i San Francisco mødtes 200 kinesiske og amerikanske regeringsfolk og repræsentanter for infrastrukturselskaber i »Forum 2017 for Amerikansk-kinesisk Transportsamarbejde«, hvor den kinesiske konsul sagde, at »Kinesisk og amerikansk samarbejde på infrastrukturfronten er klar til at blive det nye fokus i de to landes handelsengagement«;

* i Detroit Michigan var 3000 mennesker proppet sammen i Cobo Center den 20.-21. juni til en konference, sponsoreret af Ali Baba-direktør Jack Ma. Michigans viceguvernør Brian Calley, der talte ved arrangementet, sagde om handel med Kina: »Det er

den traditionelle win-win-situation.« Ma sagde til forsamlingen: »Hvis I går glip af Kina, går I glip af fremtiden.«

Under en diskussion af disse historiske begivenheder i dag bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at vores organisation har kæmpet for, at USA gik med i den Nye Silkevej, i mindst tre år, siden udgivelsen af *EIR*-rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. »Først var vi de eneste«, sagde Helga, »men nu er det blevet almindeligt. Vi bør høste anerkendelsen – tænk på, hvor mange arrangementer, vi sponsorerede, i hele verden, for denne idé. Dette viser, at ideer virker!«

»Folk bør bestemt være optimistiske«, understregede hun. »Hvis dette udvikles yderligere, så kan alle problemer løses. Gå ud med en optimistisk rapport til befolkningen – vores politik virker!«

Foto: *USA's præsident Donald Trump møder Kinas statsrådgiver Yang Jiechi i Det Hvide Hus torsdag. (Photo @ChinaDailyUSA / twitter)*

Indiens Narendra Modi kommenterer indisk-kinesiske relationer på forum i Skt. Petersborg

6. juni, 2017 – Indiens premierminister Narendra Modi, der talte på en paneldiskussion på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF), der fandt sted 1.-3. juni, sagde, at

den aktuelle, gensidigt forbundne verden og lande – hvilket betød Kina og Indien – kunne have nogle uoverensstemmelser og nogle samarbejdsområder. Press Trust of India (PTI) rapporterede hans kommentarer den 3. juni.

Modi blev spurgt, om Indiens opposition til Kinas Bælte & Vej Initiativ reflekterer dyb uoverensstemmelse i deres relation. Den indiske PM, der var på scenen sammen med Ruslands præsident Vladimir Putin og den østrigske kansler og Moldovas præsident, sagde: »Det er rigtigt, at vi har en grænsetvist med Kina. Men, i de seneste 40 år er der ikke affyret ét eneste projektil pga. af grænsestridigheder.«

Modis udtalelse om både Indiens og Kinas – de to mest folkerige nationer på Jorden – evne til at holde tingene i det rette perspektiv, blev hilst velkommen i Beijing. »Vi har noteret den positive bemærkning fra den indiske premierminister Narendra Modi om den kinesisk-indiske (situation). Vi hilser dette velkommen«, bemærkede talsperson for det Kinesiske Udenrigsministerium, Hua Chunying, under sin faste mediebriefing den 5. juni, rapporterer *The Hindu*. »At de to, store lande, Kina og Indien, opretholder solide og støtte, bilaterale relationer, er af stor betydning.«

The Hindu rapporterede ligeledes 5. juni, at Kinas assisterende udenrigsminister, Li Huilai, havde hilst velkommen de mange møder mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og premierminister Modi og sagde, at »sunde relationer« mellem Kina og Indien ville bidrage »til fred og stabilitet i Asien, så vel som også i Verden.«

Foto: Sammen på scenen på SPEIF: (fra venstre) Ruslands Putin, Indiens Modi, Kinas Xi.

Tyskland: 'Mittelstand' - ledere roser Li Keqiangs tale på Kina-Tyskland Forum

4. juni, 2017 – Kinas Bælte & Vej Initiativ (BVI) er måske ikke blot i færd med at omringe det skeptiske Tyskland med europæiske lande, der samarbejder med BVI, men er også i færd med at bane en indfaldsvej til Tyskland gennem *Mittelstand*, den berømte, tyske teknologiske motor bestående af små og mellemstore virksomheder (SMV'er).

Den kinesiske PM Li Keqiang lovede at promovere samarbejde mellem Kinas og Tysklands SMV'er, under en tale den 1. juni i Berlin, på Kina-Tyskland Forum: »At sammen skabe innovation«. Li lovede også at styrke beskyttelsen af intellektuel ejendomsret (IER) – immaterialret. »Under processen med samarbejde om innovation beskytter Kina strengt foretagenders IER og kræver ikke obligatorisk teknologioverførsel«, sagde Li.

Li sagde, at Tyskland har henved 1.300 selskaber, der er »skjulte mestre«, og at Kina har hundredetusindevis af højteknologiske SMV'er, og at »Kina er rede til at arbejde sammen med Tyskland om at etablere en regeringsmekanisme for samarbejde mellem SMV'er og promovering af netværk og grupper af innovationssamarbejde«, lyder det i en rapport fra *Xinhua*.

Xinhua rapporterede, »Tysk innovationselite priser kinesisk PM's tale«. Li opfordrede til, at de to lande optrapper deres bestræbelser for samvirke mellem deres udviklingsstrategier, nemlig, Kinas innovationsdrevne udviklingsstrategi, »Fremstillet i Kina 2025« og »Internet plus«, og så Tysklands »Industri 4.0« og High-Tech-Strategi, og også optrapper deres lancering af pilotprojekter.

Præsidenten for Tysklands Nationale Akademi for Videnskab og

Ingeniørarbejde, Dieter Spath, sagde til *Xinhua*, at de to landes producenter hidtil havde ligget i konkurrence; nu håber han, at de vil samarbejde og opgradere den industrielle kæde. Dette er Kinas plan.

Direktøren for EH Doducta, Manfred Jagiella, kaldte Lis bemærkninger om immaterialret (IER) for »imponerende« og »en hjørnesteen for bilateralt samarbejde«. Dette blev sekunderet af Stefan Magerstedt, chef for innovation ved firmaet KHS. Heiner Lang fra Bosch Rexroth AG sagde, Lis tale opmuntrede til at fortsætte med at gøre investeringer i Kina.

Wang Zi, adm. dir. for Berlinafdelingen af Kinas innovations-inkubator Techcode, blev opmuntret af den kinesiske regerings løfte om at tilskrive innovative SMV'er stor betydning. Gong Xin, direktør for internationalt salg ved Tysklands FemtoFiberTec GmbH, sagde, han mener, at samarbejdet – nu mellem store firmaer – vil udvides til græsrodsforetagender i de to lande.

Foto: Den kinesiske PM Li Keqiang og den tyske kansler Angela Merkel forlader sammen det Tysk-Kinesiske Forum, 'Innovation Gemeinsam Gestalten' i Berlin, torsdag (1. juni).

Spanien særdeles interesseret i Bælte & Vej på forum i Madrid

3. juni, 2017 – Spanien er rede til at udvide samarbejde med Kina under Bælte & Vej-Initiativet (BVI), især inden for infrastruktur, sagde Spaniens handelsminister Marisa Ponce la den 1. juni på forummet i Madrid, »Forretningsmuligheder for

spanske selskaber under Bælte & Vej-Initiativet«.

BVI samler tæt på 60 % af verdens befolkning og tilbyder enorme muligheder, sagde Poncela. »Alle Handelsministeriets redskaber er til rådighed for dette initiativ ... Spanien har fire handelskontorer i hele Kina, og som analyserer, hvordan projekter udføres, og hvordan, de samarbejder med vore selskaber og institutioner gennem vore redskaber til at hjælpe dem med at fremlægge det bedste tilbud.«

Spanien ønsker ikke blot en landforbindelse gennem jernbaner, men også en maritim forbindelse, sagde handelsministeren: »vi ønsker, at den maritime forbindelse mellem Kina og Europa skal ende i Spanien, i vore havne, Barcelona, Valencia, i alle vore havne ved Middelhavet, eller længere endnu, i vort land.«

Madrid-forummet, der er arrangeret i fællesskab af Det Kinesiske Handels- og Investeringskammer i Spanien (CCINCE) og den Spanske Konføderation af Erhvervsorganisationer (CEOE), tiltrak henved 200 repræsentanter fra betydningsfulde institutioner og foretagender i Kina og Spanien. Vicepræsident for CEOE, Juan Pablo Lazaro, sagde, »Bælte & Vej-Initiativet har vakt stor interesse blandt vore erhvervsorganisationer og vore medlemmer og partnere pga. af dets ambition og store format.«

Han sagde, at dette infrastruktur- og kommunikationsnetværk langs med BVI's strækning med logistiske og industrielle centre er en stor mulighed for at integrere asiatiske markeder og promovere Eurasiens, Kinas og EU's økonomiske udvikling. Lazaro sagde, spanske iværksættere »har hilst initiativet velkommen med stor interesse i betragtning af, at vi kan bidrage med vores management-kapacitet og vores viden inden for områderne«. Spanien har en afgørende position inden for logistik i Europa, Latinamerika og Nordafrika, sagde han og fremhævede Madrid som et logistisk omdrejningspunkt.

Foto: Spaniens handelsminister, Marisa Poncela.

Et nyt succesfuldt økonomisk system er blevet skabt, og Amerika må ændre sig og gå med

Leder fra LaRouche PAC, 4. juni, 2017 – Paris-»klimaaf-talen«, som præsident Donald Trump har trukket USA ud af, er ikke »verdensordenen«, uanset, hvor meget, medierne i USA og Europa ønsker, folk skal gøre knæfald for den. Livet uden kulstoffer er ikke vejen frem for menneskeheden eller planeten. Derimod er mennesket, der nu hastigt rykker ud i Solsystemet, vejen frem.

Den reelt succesfulde, nye verdensorden, der nu konsolideres, er et økonomisk og videnskabeligt system for samarbejde: den Nye Silkevej. Det er de accelererende investeringer og udarbejdelse af transformerende, nye infrastrukturprojekter og videnskabelige fremskridt, der knyttes sammen under Kinas initiativ, over hele Eurasien, Afrika og ligeledes planlagt for Sydamerika. »Marshallplanen gange 20«, kalder nogen det. Det er en orden, der mere og mere støttes af Rusland og andre store nationer, så vel som mange andre, fordi det reelt udløser økonomisk fremskridt, produktivitet, ny beskæftigelse, til gensidig fordel for alle deltagende nationer. Som »Silkevejsdamen«, Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche, siger, så er det i færd med at blive til Verdenslandbroen. Det er således åbent for USA at gå med i og genopbygge, men også kraftigt udvide og modernisere, sin egen økonomiske infrastruktur og industri.

Præsident Trump gør absolut det rigtige med sin plan om, at USA skal samarbejde fuldt ud med Kina og Rusland. Og med sin hensigt om, at USA atter skal blive en stor industrimagt, en stor videnskabelig og teknologisk magt, en stor rumforskningsmagt, der samarbejder med de andre rumfartsnationer.

»Dette er planer – hvad er hans resultater?«, siger kommentatorerne. Dette spørgsmål bør rettes til det amerikanske folk. Kina og andre eurasiske magter er i færd med at opbygge højhastigheds- og magnetisk levitations- (maglev)systemer, udforske Månen inklusive dens bagside, lægge planer for Mars, lægge planer for omsider at omspænde Afrika og Sydamerika med højhastighedsjernbaner og elektricitetsnetværk, bygge små, mobile, flydende kernkraftværker ...

Tror amerikanere, når de håndterer spørgsmålet om infrastrukturens sammenbrud, økonomisk fortvivlelse og opiat-epidemier, på, at disse ting kan gøres? Det er det virkelige spørgsmål med hensyn til præsident Trumps planer, og resultater.

Det er det amerikanske folk, der må få Glass-Steagall vedtaget i Kongressen for at standse Wall Street i at kværke USA's økonomi. Det amerikanske folk må kræve »økonomisk politik i den amerikanske tradition«; og en omgående oprettelse af en nationalbank til infrastruktur. Flere amerikanere end nogen sinde før forsøger at blive NASA-astronauter. Men, det er det amerikanske folk, der må kræve et hastigt udvidet rumforskningsprogram og nye teknologier omkring fusionskraft.

Amerika må gå med i den Nye Silkevej. Præsident Trump har en plan – glem hans foreløbige resultater – og dette er, hvad det amerikanske folk må gøre, hvis de ønsker, USA atter skal blive stort.

Foto: Præsident Trump meddeler 1. juni, at USA trækker sig ud

af Paris-Klimaaf-talen.

**RADIO SCHILLER 6. juni, 2017:
Trump melder USA ud af Paris-
aftale //**

**Vil han melde USA ind i
russisk-kinesisk partnerskab?**

v/ Tom Gillesberg.

https://soundcloud.com/si_dk/trump-melder-usa-us-af-paris-aftale-vil-han-melde-usa-ind-i-russisk-kinesisk-partnerskab

**'VERDEN SER MEGET ANDERLEDES
UD FRA KINA'**

Af Helga Zepp-LaRouche.

»Tænk ud over kassen!«

Torsdag, 1. juni, 2017 – Under en telefonkonference med medarbejdere diskuterer Helga Zepp-LaRouche, stifter af det internationale Schiller Institut, sin seneste rejse til Kina, hvor hun var inviteret til at deltage i det historiske Bælt &

Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, 2017. Zepp-LaRouche fortæller, hvor dramatisk anderledes, verden ser på Trumps præsidentskab, i modsætning til de hysteriske, vestlige mainstream-medier. »Tænk ud over kassen; resten af verden er allerede trådt frem og går fremad.«

Helga Zepp-LaRouche: Jeg vil gerne sikre mig, at I får et førstehåndsindtryk af min rejse fra mig, for jeg mener, den absolut værste fejltagelse, vi kunne begå, ville være at respondere til den absolut utrolige psykologiske krigsførelse, der kommer fra de amerikanske mainstream-medier og de neoliberale medier i Europa, såsom *Spiegel Online*, med dets chefredaktør-indlæg, som *virkelig* var helt ved siden af alting! Det står helt klart, at folk, der primært baserer sig på disse medier, har en komplet, 100 % 's forkert idé om, hvad kendsgerninger er i det, der foregår. Det bør vi virkelig få ud af hovedet og ikke forsøge at svømme inden i fiskeglasbowl med et kunstigt skabt miljø. For ud fra mit synspunkt, så ser verden meget anderledes ud.

For det første, som jeg allerede har sagt, og nu gentager: Med Bælt & Vej Forum har verden på dramatisk vis konsolideret begyndelsen af en ny æra, og jeg tror slet ikke på, at dette vil forsvinde, med mindre Tredje Verdenskrig skulle indtræffe; for størstedelen af verden bevæger sig på en fuldstændig frigjort måde. Først og fremmest var dette den konference på det højeste niveau, jeg nogensinde har deltaget i. Der var 28 statsoverhoveder, der talte efter tur, og Xi Jinpings tale var selvfølgelig fuldstændig fremragende, og I bør absolut lytte til den, hvis I har tid, for det var en meget, meget konfuciansk tale, der på en meget klar måde satte tonen for denne todages konference. Så lyt til den, når I har tid.

[https://www.youtube.com/watch?v=mx_mE951GzI]

(Engelsk udskrift af talen her:
http://news.xinhuanet.com/english/2017-05/14/c_136282982.htm)

Måden at forstå, hvad det er, der finder sted, er virkelig at tænke på, hvad denne organisation, og Lyn[don LaRouche] i særdeleshed, har gjort i de seneste næsten 50 år. Første gang, da Lyn i 1971 erkendte betydningen af nedtagningen af Bretton Woods-systemet, og dernæst alle de mange, mange ting, vi har gjort i de seneste mere end 40 år; da Lyn kom hjem fra det irakiske Ba'ath Partis jubilæum i 1975, og han foreslog den Internationale Udviklingsbank (IUB)[i], der skulle formidle en ny, økonomisk verdensorden; den kendsgerning, at vi, i et helt år, førte kampagne for denne IUB-idé, som dernæst blev en del af Den Alliancefri Bevægelses Colombo-resolution i Sri Lanka i 1976; dernæst, da vi i slutningen af '70'erne arbejdede sammen med Indira Gandhi om en udviklingsplan over 40 år for Indien.[ii] Allerede i '76' udgav vi en hel bog om Afrikas industrialisering.[iii] Vi arbejdede sammen med den mexicanske præsident, José López Portillo om »Operation Juárez«.[iv] Vi udgav en 50-års Basal Udviklingsplan for Stillehavsområdet.[v] Lyn havde allerede i '75' foreslået Oasis-planen.[vi] Og så, selvfølgelig, da [Berlin]Muren faldt, og Sovjetunionen gik i opløsning, foreslog vi den Produktive Trekant[vii] og den Eurasiske Landbro.[viii]

Alle disse forslag![ix] Tænk blot på de mange, mange aktiviteter, vi lavede, konferencer på alle fem kontinenter, alt dette var på idé-planet, på program-planet – men først efter, at Xi Jinping satte den Nye Silkevej på dagsordenen i 2013, og med de åndeløse udviklinger i de fire år, der er gået, med Ét Bælt, én Vej (OBOR), er disse ideer nu ved at blive til virkelighed! Lampens ånd er sluppet ud!

Når vi nu ser diskussionen om den Bi-oceaniske Jernbane [Sydamerika] og tunneller og broer, der skal forbinde Atlanterhavet og Stillehavet omkring Sydamerika, og vi ser alle disse jernbanestrækninger, der nu åbnes i Afrika – dette er uden fortilfælde! Det var ikke IMF (Den internationale Valutafond) eller Verdensbanken, der gjorde det! De undertrykkede det med deres 'betingelsespolitik'. Men, med

Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), den Nye Udviklingsbank ('BRIKS-banken'), den Nye Silkevejsfond, den Maritime Silkevejsfond, de direkte investeringer fra Kinas Exim Bank, Kinas statsbank, skrider alle disse projekter nu fremad, og de har fuldstændig ændret alle de deltagende landes holdning og selvtillid.

Måden, hvorpå man i Kina ser på præsident Trump, er absolut anderledes end det, medierne forsøger at sige. Kineserne er meget positive mht. Trump, på samme måde, som man i Rusland mener, at Trump er en person, man absolut kan have et anstændigt forhold til, og dét er virkeligheden.

Glem medierne! Glem disse presse-horer, der faktisk ikke er andet et Det britiske Imperiums prostituerede. Lad være at lytte til, hvad de siger, og giv heller ikke de mennesker, I taler med, lov til det.

Da Trump lovede \$1 billion i infrastrukturinvesteringer, gjorde han det rette, og vi fremlagde det rette program, da vi sagde, at USA må tilslutte sig Silkevejen, og dét, og intet andet, bør være vores fokus. Alt andet bør være et underordnet aspekt af dette. Dette er, hvad der er strategisk vigtigt, og det faktum, at chefen for China Investment Corp. Ding Xuedong sagde, det er ikke \$1 billion, men \$8 billion, som USA har brug for, rammer absolut plet; og I ved det selv fra den forfatning, som vejene og infrastrukturen i hele USA befinder sig i.

Så det faktum, at samme organisation nu har åbnet et kontor i New York, hvor de rådgiver kinesiske investorer om, hvordan de skal investere i USA, og vice versa, hvordan amerikanske investorer kan investere i Kina; det faktum, at kineserne er inviteret til at deltage i denne infrastruktur-konference i juni; alt dette går absolut i den rigtige retning.

Det, der fandt sted i Bælt & Vej Forum og de mange møder, jeg havde bagefter – jeg tilbragte trods alt to fulde uger i

Beijing, i Nanjing, i Shanghai – mange af disse ting rapporterer jeg ikke om, for det er blot ting, der er i gang, men det er det faktum, at, i de mange interviews, de mange citater og det generelle synspunkt – I kan spørge Kasia og Stefan Tolksdorf, eller Bill Jones, for den sags skyld – vi blev behandlet med den største respekt. Jeg mener, folk er fuldt ud bevidste om Lyns betydning som en teoretiker inden for fysisk økonomi; hans ideer er højt respekterede, og folk behandlede os, som vi burde blive behandlet, nemlig som mennesker, der har helliget hele deres liv til menneskeheds almene vel. Dette står i absolut stærk kontrast til den dårlige behandling, vi normalt får fra de neoliberale i det transatlantiske område.

Man bør forstå, hvad disse angreb på Trump går ud på, hvad de skal gøre; det er for – det er så vanskeligt for ham at fokusere på det positive aspekt, og dem er der en hel del af, inklusive hans arbejdsrelation med Rusland og Kina, som rent strategisk er det vigtigste; så han grundlæggende set i stedet må forsvare sig, og alle mener, de må bruge al deres tid på at forsvare sig. Tænk blot tilbage, for de af jer, der var her dengang, hvordan vores liv som organisation ændrede sig efter angrebet i 1986. Frem til dette tidspunkt var vi alle positive, vi vandt primærvalg i Illinois, vi overvejede at skabe tre, private universiteter, for vi havde et netværk af henved 100 professorer, der ønskede at gennemføre Lyns ideer i form af et pensum i universiteter.

Og efter angrebet i 1986[x], udført af det samme apparat, der nu går efter Trump, måtte vi bruge alle disse penge på advokater, og vi måtte forsvare os, og det ændrede fuldstændig organisationens liv, og det er, hvad de nu forsøger at gøre imod Trump!

Så lad være med at falde for det. Den idé, at vi er ved at tabe, er *helt* forkert! Menneskeheden er på vej fremad, og vi må få den amerikanske befolkning til at skabe den form for grobund, så gennemførelsen af infrastrukturprogrammet som

første skridt kommer på dagsordenen, og på alles tanker, og intet andet.

Jeg ville blot sige dette, for ud fra indledende diskussioner, jeg havde i dag, fik jeg indtryk af, at folk ligger for meget under for det, og selv om Europa stadig er i EU-kommissionens greb, jeg mener, hvis Merkel ønsker at være leder af det frie Vesten – glem det. Macron har netop haft et meget fremragende møde med Putin, der satte betingelser for en hjertelig relation med Rusland! Dette er ikke, hvad Merkel og Obama havde lagt op til, da Obama talte på den protestantiske kirkes kirkedag, men Merkel er temmelig isoleret.

Se jer omkring i Europa: Macron sendte Raffarin, den tidligere premierminister, til Bælt & Vej Forum, og som holdt en fremragende tale om, hvorfor Kina og Frankrig må samarbejde. Gentiloni fra Italien sagde, at Kina og Italien vil samarbejde om Afrikas udvikling. Alle østeuropæerne; Tsipras [Grækenland], Serbien, Ungarn, Tjekkiets Zeman, Orban [Ungarn] – alle disse personer var absolut entusiastiske over Bælt & Vej-initiativet. Og nu, selv Tyskland; det viser, at tysk industri faktisk er ved at fatte det, at det er i deres interesse at samarbejde om joint ventures i tredjelande, sammen med Kina. Så jeg tror, selv Tyskland vil skifte mening.

Det er min faste overbevisning, at, ved dette års afslutning, vil det hele se helt anderledes ud, for perspektivet for udvikling er så smittende, at jeg tror, at alle Det britiske Imperiums bestræbelser på at smide en svensknøgle [i maskineriet], ikke vil virke!

Så sats på vinderperspektivet, sats på det bedste perspektiv, tænk strategisk: Og indse, at det, der finder sted, i mange, mange udviklingsprojekter i hele verden, i realiteten er det, som denne organisation har kæmpet for i næsten et halvt århundrede. Det ville jeg blot fortælle jer, for det værste, vi kunne gøre, er at se på det inde fra USA, inde fra kassen, når hele verden på afgørende vis er trådt ud af kassen, med

Bælt & Vej Forum, der ikke lader sig standse af noget som helst. Og det er mit synspunkt, som jeg ønskede at videreformidle.

(Herefter følger Spørgsmål og Svar, i uddrag, med den efterfølgende diskussion på engelsk)

Diane Sare: Jeg ved, du skal skåne din stemme, men vil du have en diskussion?

Zepp-LaRouche: Hvis folk har uafklarede spørgsmål, hold jer ikke tilbage.

Spørgsmål: Hej, Helga, her er Mindy. Dette er ganske klart og det er godt at høre det fra dig, på en måde, for vi ser på, hvad vi gjorde på Beijing-topmødet, kineserne her kender CIC, og dernæst det forestående juni-topmøde og G20-topmødet i juli, hvor Putin og Xi og Trump vil være til stede; og vores rolle, og Lys og din rolle har været – vi har opnået meget, og nu skal vi bare gå fremad for virkelig at bringe USA ind i et optimistisk syn og knuse denne fjende og satse på det, på meget kort tid.

Zepp-LaRouche: Præcis. jeg mener, potentialet absolut er til stede, diskussionerne mellem Xi Jinping og Trump er meget gode; udnævnelsen af den nye ambassadør [til Kina] Branstad udgør nu en yderligere kanal. Der er den igangværende kommission, der blev oprettet på Mar-a-Lago, med fokus på økonomien, og vi bør forstærke dette. Jeg mener, det er vigtigt, at vi får hele landet ind i en fornemmelse af en kampagnemobilisering, for vi vil ikke overlade denne kamp til de britiske agenter, der forsøger at ødelægge denne chance for at få USA ind sammen med denne udvikling.

Det fordrer virkelig, at vores organisation er fuldstændig klarhjernet og simpelt hen viser folk vejen. Og vejen er, at USA går med i Silkevejen. Vi må få veje bygget, ved I nok. Vi må få havne og nye byer. USA befinder sig i en forfalden tilstand, det ved I alle, og kineserne har absolut indikeret,

at de har til hensigt og er villige til at investere. Tag blot det faktum, at Detroit's Symfoniorkester nu turnerer i Kina, jeg tror, det er i fem byer, de giver koncert – Detroit, af alle steder! Så den rette hensigt er der, og vi bør blot forstærke den.

Giv ikke folk lov at være pessimistiske i blot ét enkelt sekund! Fortæl dem, at pessimisme er en sygdom. Det bør ikke tolereres.

Foto: Helga Zepp-LaRouche sammen med værten og den anden gæst på Tv-showet Dialog med Yang Rui under sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, 2017.

Q: It's Margaret Scialdone, I have a question about – right after the Beijing conference we had initiated a petition that went along with a marvelous little video by Jason, and the petition was called "Suck It Up and Move On" – a petition to Congress. I found it very refreshing. I thought it had the right kind of bite to it. So I think it sort of dwindled, it hasn't been pushed or anything like that; but I'm wondering if we should have a renewed initiative to really use this attitude to mobilize people. Or, if you think that we ought to come out with a new wording, or new title or something like that?

ZEPP-LAROUCHE: I have not seen the video, or if it's the one I saw, my memory is overshadowed by many, many impressions, so – maybe it would be good to make a short new one, because I think this video was made before the Belt and Road conference? Am I correct?

Q: It was done, I think two days after it.

ZEPP-LAROUCHE: If it kept to what I just expressed before, then we should use it, and if not, it should probably be

updated.

But if you say it's already in there, then use it, and maybe make

another one in the next days, but go with it now.

SARE: I think it definitely could be updated. This dynamic is completely new, and it is foreign to Americans, the sense that

you're conveying. I think that Americans would have a very hard

time imagining anyplace where Trump is viewed with respect and optimism. And if there's billions of people in China, Russia, and otherwise, who think that, Americans don't know it.

ZEPP-LAROUCHE: What people say is that they're very, very happy that it's not Obama or Hillary, because they knew perfectly

where this would have led to. So people – and the fact that Xi

Jinping and Trump got along well is really important. It's not

only important for Trump to say to his supporters in Harrisburg,

that Xi is "great guy" and he gets along well with him, it's also

the other way around. When Xi Jinping gets along well with Trump, then this is very important for all the Chinese.

Q: Hi, this is Susan Director. I think that what you're saying today, Helga, could be made into a very powerful audio to

post on the website, today. Because, the intensity of your presentation is the kind of thing that will lift people up and pull them into action.

ZEPP-LAROUCHE: Then put it on! Tiramisu! Tiramisu! Pull me up!

Q: This is Evelyn in Houston, and it struck me, when Robert Mueller was appointed as a Special Prosecutor, who also headed the Get LaRouche task force, that the best flank on the attack

on

Trump and also on the economic question, would be for us to call

again for the exoneration of Lyn. Because it was the same network, that attacked him, and for the same reasons, because they

don't want Trump to go with Lyn's policies.

ZEPP-LAROUICHE: Yes, I agree. That is one of the moral stains on the history of the United States, and it absolutely should be done. I fully agree. Remember that Ramsey Clark said

that Lyn's case was the worst violation of justice in U.S.

history. I think people can find the exact formulation of what

he said and use it. And I think it's very useful, because it {is} the same network.

But while we should say it, I still think we should focus on the positive thing, because it is the same network, and we should

do it, but more importantly, or not more importantly, but the angle with which to go about it is to say, the world has moved in

a completely different direction, and what the mainstream media

are doing is sort of the last battles of a war which they have been lost already by them. Maybe you could find some

appropriate battle from the Civil War – aren't there some

battles where the British were still making some noises but they

were defeated, I mean, the Confederates –

SARE: In the War of 1812, they had surrendered but people

were still fighting in different places long after, not knowing

somehow.

ZEPP-LAROUICHE: Yeah, why don't you use that as an image?

SARE: That's a nice image!

If there's nothing else, I think this is excellent. I think we can put this to good use. We should get this up on the website, and then we'll have a lot to talk about on Sunday, after our success.

ZEPP-LAROUCHE: OK, very good!

[i]

http://www.larouchepub.com/eiw/public/1998/eirv25n32-19980814/eirv25n32-19980814_020-1975_larouche_calls_for_intl_dev.pdf

[ii] <http://wlym.com/archive/fusion/fusion/19800505-fusion.pdf>

[iii] <http://wlym.com/archive/fusion/book/1980IndustrializeAfrica.pdf>

[iv] <http://archive.larouchepac.com/node/31620> og
http://larouchepub.com/eiw/public/1986/eirv13n35-19860905/eirv13n35-19860905_018-ibero_americas_strategy_to_defeat-lar.pdf

[v]

http://www.larouchepub.com/eiw/public/1983/eirv10n35-19830913/eirv10n35-19830913_018-a_50_year_development_policy_for-lar.pdf

[vi]

<http://www.schillerinstitute.org/economy/maps/maps.html#Oasisplan>

[vii]

http://www.larouchepub.com/eiw/public/1990/eirv17n31-19900803/eirv17n31-19900803_031-the_economic_geography_of_europe.pdf og

<http://www.schillerinstitute.org/economy/maps/maps.html#Triangle>

[viii] <http://archive.larouchepac.com/node/14728>

[ix] En omfattende online oversigt, 'LaRouche's 40-Year Record'; A New International Economic Order, kan studeres her:

<https://larouchepac.com/new-economic-order>

[x] Helga henviser her til de falske anklager om bedrageri imod Lyndon LaRouche, som var politisk motiverede. LaRouche blev idømt 15 års fængsel, men løsladt i 1994. Tretten af hans medarbejdere blev ligeledes idømt fængselsstraffe på falske anklager.

Kinas ambassadør til Tyskland forklarer potentiale for kinesisk-tysk samarbejde

Torsdag, 1. juni, 2017 – Aftenen før et forum for tyske erhvervsfolk i Berlin i dag, hvor også premierminister Li Keqiang og den tyske kansler, Angela Merkel, deltog, sagde Kinas ambassadør til Tyskland, Shi Mingde, til kinesiske medier, at »de to nationers varefremstillingsindustrier er særdeles komplementære. Kina er et stort vareproduktionsland, alt imens Tyskland er et stærkt ditto. En ny runde med industriel revolution tager fart og vinder momentum ... hvilket har bragt en mulighed uden fortilfælde for strategisk samarbejde«.

Shi sagde, at der er 8000 tyske selskaber, der opererer i Kina, med et totalt investeringsvolumen på mere end €60 mia. (\$67mia.), mens henved 2000 kinesiske foretagender opererer i Tyskland. Disse selskaber bliver en væsentlig styrke i promoveringen af samarbejde, sagde han. To stærke nationer, der går sammen, vil få en effekt langt ud over deres grænser,

sagde Shi.

Han nævnte potentialet for byggeri i alle lande under Bælt & Vej-initiativet. Dette refererer til det Økonomiske Silkevejsbælte og det 21. Århundredes Maritime Silkevej, der tilsigter at øge forbindelserne mellem Asien, Europa og andre områder. Han nævnte også muligheden for globale standarder for intelligent varefremstilling. Forummet under Lis besøg forventes at skabe nye, innovative måder at samarbejde på, i felter såsom smart-varefremstilling, elektriske transportmidler og innovation, der kommer fra unge mennesker.

Hubertus Troska, et medlem af Daimler AG's bestyrelse, med Kina som ansvarsområde, sagde, at trenden med forbundethed (konnektivitet), selvkørende fartøjer, 'sharing' og elektrisk mobilitet er i færd med at revolutionere bilindustrien, »måske intetsteds hurtigere end i Kina«. I et nedskrevet interview med *China Daily* sagde Troska, »På linje med Kinas økonomiske udviklingsplan vil vi møde både muligheder og udfordringer frontalt med yderligere innovationer og opgraderet varefremstilling«.

Foto: Kinas ambassadør til Tyskland, Shi Mingde, giver her interview til Xinhua på Kinas ambassade i Berlin, Tysklands hovedstad, 29. maj, 2017. Kina og Tyskland kan gå frem med opgradering af deres eksisterende samarbejde under de nye, internationale betingelser, sagde Shi i interviewet. (Xinhua/Shan Yuqi)

Kinas succes påvirker kamp om

infrastrukturinvestering i USA

Leder fra LaRouche PAC, 31. maj, 2017 – Præsident Donald Trump kan være tæt på endnu et betydningsfuldt skift, væk fra »globaliseringens« døde æra – denne gang er det et amerikansk exit fra Barack Obamas nulvækst »Paris-aftale« – og han er fortsat udsat for ubarmhjertige angreb fra efterretningsstaten. Med endnu et stort, tysk medie, der bringer mord på Trump på banen, denne gang *Der Spiegel*, raser 'globalisterne' for at blive af med ham.

Men amerikanerne stemte for et fundamentalt skift i økonomisk politik for atter at gøre Amerika til en stor, *industriel og teknologisk* nation. Og nu bliver truslen mod Trump fra den såkaldte »deep state«, »staten i staten«, måske modsvaret af udfordringen med de dybe huller i vejene, og de dybe, økonomiske huller, som millioner af amerikanere er faldet ned i.

Det rapporteres, at Trump-administrationen midt i juni til Kongressen vil cirkulere et udkast til amerikanske investeringer i ny, økonomisk infrastruktur og anmode om, at der vedtages love om det hen over sommeren. Og endnu, mens den investering, Trump vil anmode om, synes at blive stadig mindre end de \$1 billion, han talte om under sin valgkampagne, så bliver modforslag fra Demokraterne stadig større.

På vegne af den Demokratiske Progressive Gruppe og valgkreds og fagforeningsgrupper, der støtter dem, fremlagde henvend et dusin Demokratiske kongresmedlemmer den 25. maj et krav – i form af en kongresresolution, ikke lovgivning – om mere end \$2 billion i direkte, statslig infrastrukturinvestering hen over 10 år, med betragtelig fokus på højhastigheds-jernbaneprojekter og nye projekter for vandveje og vandkontrol. Dette fulgte i kølvandet på et lovforslag om

\$1,25 billion som statsbevillinger til ny infrastruktur over kun fem år, introduceret af kongresmedlem Brian Higgins (D-NY).

Der er to faktorer, der fremmer disse forslag: det alarmerende sammenbrud af offentlig infrastruktur i større byer og stater; og så entusiasmen hos dem, der kender til Kinas utrolige Bælt & Vej-infrastrukturplatforme og de offentlige tilbud fra Kina og Japan om at investere i en opbygning af infrastruktur i USA.

Beijings Bælt & Vej Forum den 14.-15. maj var en forbløffende succes. Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche, der gav en præsentation om »Verdenslandbroen« under topmødet og i årtier har arbejdet på spiren til dette Bælt & Vej-initiativ, beskrev forummet som at deltage i udformningen af verdenshistorien til det bedre. Lyndon LaRouche, ophavsmanden til ideen fra 1989 og fremefter, sagde i dag: »Vi har etableret noget på globalt plan, og det er godt.«

Kinas udstedelse af produktiv kredit for at styrke andre nationers økonomier så vel som sin egen, har været unik i verden i et årti, og en politik, der både er konfuciansk og i Hamiltons tradition. Politikken i traditionen efter Hamilton mærkes i Amerika som et potentiale.

En sigende artikel i *Asia Times* den 29. maj havde titlen, »OBOR: Hvordan infrastruktur overtrumfer politik«. Den lægger ud med at diskutere Japans »overraskende« vending mod Kinas initiativer, Bælt & Vej og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Men dernæst, efter en gennemgang af viften af projekter for jernbaner, havne, elektricitet osv. i mange asiatiske lande, vender artiklen sig mod USA.

»For USA er Kinas OBOR-initiativ blevet en multidimensional udfordring, der påvirker nationale anliggender, såvel som international politik. Kinas fokus på multilaterale udviklingsprojekter har fremhævet et ubehageligt, nationalt

spørgsmål for Trump: den amerikanske, civile infrastrukturens affældige tilstand, og Kongressens modstand mod at bevilge de nødvendige midler til at gøre noget ved det ... Amerikas næststørste by, Los Angeles, er indbegrebet af Amerikas smuldrende infrastruktur. På trods af, at byen håber at sikre sig rettighederne til at være vært for 2024-Olympiaden, holdes byen tilbage pga. dens gennemhullede veje med trafikpropper, et aldrende telekommunikationssystem og manglen på pålidelig, offentlig transport. Borgmester Eric Garcetti kom endda med en dybtfølt bøn til Trumps transportminister, Elaine Chao, om at forcere en pakke på \$1,3 mia. til byens undergrundsbane – men det står ikke klart, om administrationen vil føje ham.

»Garcetti går måske til Kina for investering.«

Det viser sig, at Kinas største producent af togvogne, CRRC Corp., allerede bygger 64 nye togvogne til Los Angeles' undergrundsbane, og også til andre byer. Dette er kontrakter, der er udbudt til selskaber: men Kinas præsident Xi og ledere af statsbanker har gjort det klart, at Kina selv kunne investere i kreditydelse til store, nye infrastrukturplatforme, såvel som at være med til at bygge dem; det samme gælder for Japan.

Dette fordrer en statslig, amerikansk kreditinstitution. Ved de Progressive Demokraters begivenhed, understregede *EIR*-repræsentanter over for de tilstedeværende behovet for en nationalbank i Hamiltons tradition, som den centrale kilde til kredit, der kan gøre disse projekter mulige.

Foto: Shenzhen-strækningen af Guangzhou-Hongkong Højhastigheds-jernbanen under konstruktion. Maj, 2011. (Foto: Alancrh / wikimedia commons / CC BY-SA 3.0)

POLITISK ORIENTERING 31. maj, 2017.

**Trump skaber ravage i G7 –
Vil han lade USA gå med i et
strategisk
partnerskab med Kina og
Rusland?
Se også 2. del her.**

Med formand Tom Gillesberg:

Video 2. del:

»Velkommen til disse ufatteligt spændende tider, hvor verden i den grad flytter sig, og hvor centrum for den historiske proces i den grad er flyttet over til Kina. I betragtning af, at der er 1,4 mia. kinesere og den tusindårige, gamle kultur, man har dér, er det egentlig ikke så mærkeligt, fordi der er et fundament, specielt også med hele den konfucianske kultur, som midlertidigt, igennem et stykke tid, blev holdt nede pga., at udefra kommende, kolonialistiske kræfter kunne manipulere kineserne til at ødelægge sig selv, grundlæggende set – det var briterne meget gode til. Men, nu har Kina fundet sig selv, og dermed er Kina i gang med at indtage sin naturlige plads på verdensscenen. Det var, hvad vi så med dette verdenshistoriske topmøde, som fandt sted den 14.-15. maj, det såkaldte Bælt & Vej Forum, i Beijing, hvor 29 stats- og regeringschefer og 130 lande, 50 internationale organisationer med FN's

generalsekretær i spidsen, og omkring 1500 delegerede, diskuterede, hvordan – hvor går vi nu hen i næste fase af dette gigantiske projekt, Kina har sat i gang, som allerede nu, i de projekter, man er blevet enige om, er 30 gange større end Marshallplanen i sin tid var det ... «

Lyd: